

ΤΕΥΧΟΣ 51

ΑΘΗΝΑΙ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

192

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

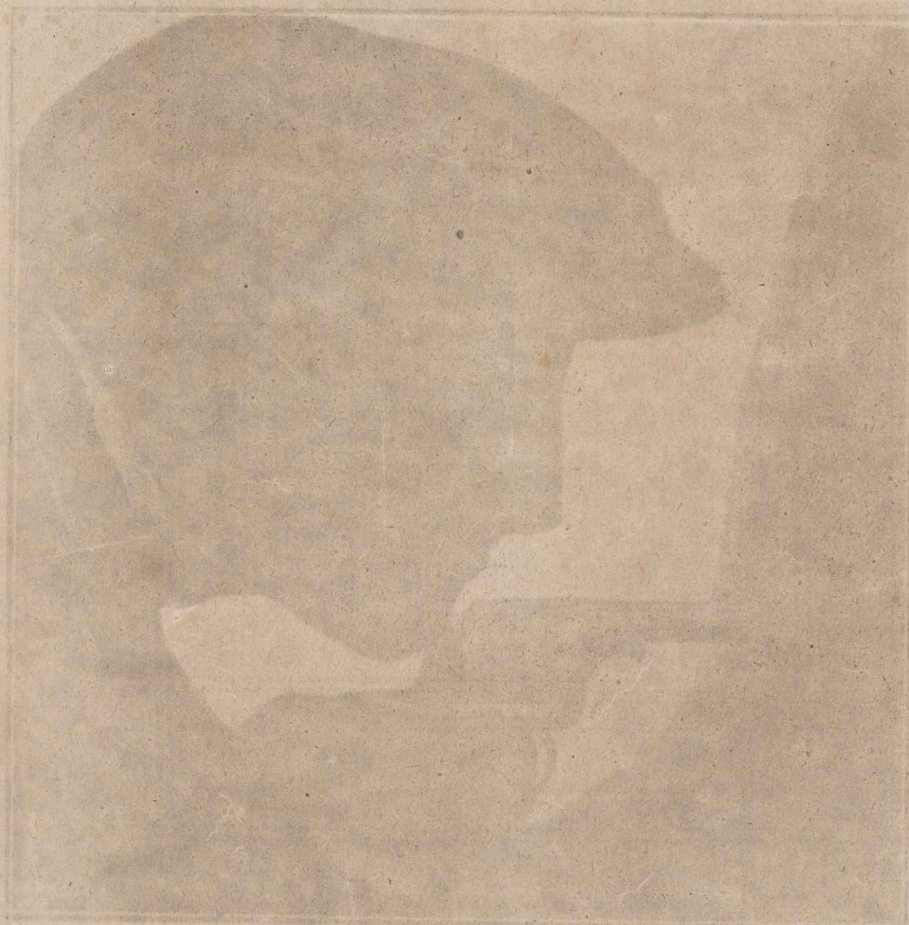
ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ι ΔΡΑΧΜΗ

Ἀπὸ τὸ ἀποσεχὲς νέον Μυθιστόρημά μας

ΟΤΙΛΛΑΥΡΟΣ
ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Ι ΔΡΑΧΜΗ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. 51 ΑΘΗΝΑΙ 9. 10) ΒΡΙΟΥ 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Γραφεία δδδς Κοραή αρ. 4
Στοά «Ν. Αστεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας	Δρ. 70
Ἑπαρχίας	, 75
Ἐξωτερικὸν	Φρ. χρ. 20

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:
ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ
ΕΚΛΑΓΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. 1923
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-25
ΑΡΙΘ. 36032

ἸΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ἈΘΗΝΑΙ

Ὀδὸς Κοραΐ ἄρ. 4 (Στοὰ «Ν. Ἀστὺς».)

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ
Δ. Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Ἀθλητισμοῦ).
ΝΑΪΣ
ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ἈΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΜΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

ΒΟΥΛΗ

Αἱ νομοθετικαὶ ἐξουσίαι ἀποτε-
λοῦνται ἀπὸ τὴν Γερουσίαν καὶ
τὴν Βουλὴν συνερχόμεναι συγκρο-
τούσι τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν (Κοι-
νὸν).

Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἀ-
ποτελεῖται ἀπὸ τὰ μέλη ἅτινα ἐκλέ-
γονται κατὰ διετίαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ
ἐκάστης πολιτείας, ἐκτῶν ἐχόντων τὰ
πρόσόντα τοῦ ἐκλέκτορος. Οὐδεὶς
δύναται νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς εἰς
τὴν Βουλὴν ἐὰν ἔσθ' ἡλικίας του καὶ
δὲν ἔχει πολ. τογραφηθῇ ὡς πολίτης
τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ δὲν
ἔχει μόνιμον κατοικίαν εἰς τὴν Πο-
λιτείαν εἰς ἣν ἔχει πολιτογραφηθῇ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων
δὲν δύναται νὰ ἀναλογῇ περισσό-
τερον τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τριακονταχίλι-
σιν κατοίκων ἐν πάσῃ ὁμοῦ περι-
πτώσει καθε Πολιτεία ἀνεξαρτή-
τως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς
δέον νὰ ἀντιπροσωπεύεται παρ' ἐ-
νὸς ἀντιπροσώπου.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Ἡ Γερουσία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο
γερονσιαστὰς διὰ καθε Πολιτείας
ἐκλεγόμενους δι' ἑξ ἑτη καὶ ἔχει ἐ-
καστος Γερουσιαστὴς μίαν ψήφον.

Διαιροῦνται δὲ εἰς τρεῖς κατηγορίας
οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας ἀντικα-
θίστανται μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν
οἱ τῆς δευτέρας μετὰ πάροδον τεσ-
σάρων ἐτῶν καὶ οἱ τῆς τρίτης μετὰ
πάροδον ἑξ ἐτῶν.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκλεγῇ Γερου-
σιαστής, ἂν δὲν ἔχη συμπληρω-
μένον τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλι-
κίας του καὶ νὰ εἶναι πρὸ ἐννέα ἐ-
τῶν πολίτης καὶ κάτοικος τῆς Πο-
λιτείας ἐν ἣ πρόκειται νὰ ἐκλεγῇ
ὡς Γερουσιαστής.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν εἶναι καὶ Πρόεδρος τῆς
Γερουσίας, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψήφον
ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχει ἰσοψηφία.

Ἡ Γερουσία ἐκλέγει τὰς ἀρχάς
τῆς ὡς καὶ προσώπων Πρόεδρον
καὶ ὑποπροέδρον τοῦ Ἀντιπροέδρου τῶν
Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ διατε-
τὸς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Προ-
έδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ Γερουσία ἔχει καὶ δικαστικὴν
ἐξουσίαν, ὅταν δὲ ὡς τοιαύτη δικά-
ζῃ δέον νὰ δοκίμωται τὰ μέλη. Ὅ-
ταν δικάζεται ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡ-
νωμένων Πολιτειῶν προσδραμεῖ ὁ
ἀρχιδικαστής. Οὐδεὶς δὲ καταδικά-
ζεται ἀνεὺς πλειονότητος τῶν δύο
τρίτων τῶν παρόντων μελῶν τῆς
Γερουσίας.

Ὁ χρόνος, ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος
τῶν ἐκλογῶν τῶν Γερουσιαστῶν
καὶ Βουλευτῶν ὁρίζεται παρὰ τῆς

Νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκάστης Πολιτείας ἐν τούτοις τὸ Κογκρέσσον δύνανται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν διὰ νόμου νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον περὶ ἐκλογῆς πλὴν τῆς τροποποιήσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν Γερουσιαστῶν.

Τὸ Κογκρέσσον συνέρχεται ἅπασι τοῦλάχιστον ἐτησίως τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς 10βρίου ἐκτὸς ἂν μεταγενέστερος νόμος ὁρίσῃ ἄλλως.

Οἱ βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν ὁρισθησομένην διὰ νόμον καὶ πληρώνεται παρὰ τοῦ ταμείου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Οἱ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ δὲν καταδιώκονται οὔτε συλλαμβάνονται ἐκτὸς δι' ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, κακούργημα αἱ σπάσιν ἐν ὧσφ διαρκεῖ ἡ περίοδος τοῦ σώματος εἰς ὃ ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος.

Ὁ προυπολογισμὸς τῶν ἐσόδων ψηφίζεται παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ Γερουσία δύνανται νὰ τροποποιήσῃ τούτον.

Προκειμένου περὶ προτάσεως νόμου θὰ γίνῃ ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν ἀκολούθως εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ νὰ λάβῃ δὲ τὴν ἰσχύν τοῦ Νόμου δεόν νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἂν μὲν ἐγκρίνῃ τοῦτον σημειοῖ κάτωθι, ἂν ὅχι ἐπιστρέφει τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ Σῶμα ὅπερ ἐπρότεινε τὸν νόμον μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἐπιστραφῇ ψηφισθῇ ἐκ νέου παρὰ τῶν δύο Σωμάτων δις ἢ τρίς ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπικυρώσῃ τούτον. Νομοσχέδιον μὴ ἐπιστραφὲν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαβιβάσεως πρὸς αὐτὸν θεω-

ρεῖται ὡς νόμος τοῦ Κράτους καὶ ὑποχρεοῦται νὰ τὸν ἐπικυρώσῃ.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΥ

Τὸ Κογκρέσσον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ὁρίζῃ τοὺς φόρους καὶ νὰ ἐξελέγχῃ, νὰ καταβάλλῃ τὰ χρεῖα καὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν κοινὴν ἄμυναν καὶ ἐπίθῃσιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ οἱ φόροι καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κογκρέσσου εἶναι ὅμοιοι δι' ὅλας τὰς Πολιτείας.

Νὰ δανείζῃται διὰ λισμὸν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Νὰ συνάπτῃ συνθήκας μετὰ ξένων Κρατῶν καὶ τῶν διαφόρων Πολιτειῶν.

Νὰ κανονίζῃ ὁμοιόμορφον νόμον περὶ πολιτογραφήσεως ὡς καὶ νόμους περὶ χρεωκοπίας ὁμοιομόρφους μετὰ τῶν διαφόρων Πολιτειῶν κτλ. κτλ.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ἐκάστη Πολιτεία αὐτοδιοικεῖται ἐκλέγουσα τὰς διοικητικὰς αὐτῆς ἀρχάς.

Οὐδεμία Πολιτεία δύνανται νὰ ψηφίσῃ Συνθήκην Συμμαχίας ἢ Ομοσπονδίας. Νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς πρὸς σύλληψιν πειρατικῶν πλοίων. Νὰ κόπτῃ νόμισμα ἢ χαρτονόμισμα. Νὰ ψηφίσῃ νόμους περὶ φυλακίσεως ἕνεκα χρεῶν, ὡς καὶ ποινικοὺς νόμους με ἀναδρομικὴν δύναμιν. Νὰ ψηφίσῃ νόμους περὶ ἀπονομῆς τίτλων εὐγενείας ὡς καὶ ἄλλους τιμὰς νόμους — πλὴν ἐννοεῖται ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ — ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Κογκρέσσου ὅπερ δικαιοῦ-

ται νὰ ἀναθεωρῇ καὶ ἐξελέγχῃ. Οὐδεμία Πολιτεία δύνανται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Κογκρέσσου νὰ διατηρῇ στρατόν, πολεμικὰ πλοῖα ἐν καιρῷ εἰρήνης, νὰ συνάπτῃ συνθήκας καὶ συμφωνίας μετ' ἄλλης Πολιτείας ἢ μετὰ ξένης Δυνάμεως ἐκτὸς ἐν περιπτώσει εἰσβολῆς ἢ ἐπιχειμένου κινδύνου μὴ ἐπιδεχομένου ἀναβολῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑνὰ Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκλεγόμενον διὰ τέσσαρα τὴ καὶ ἑνα ἀντιπρόεδρον ἐκλεγόμενον διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ δὲ ἐκλογή γίνεται ὡς ἑξῆς:

Ἐκάστη Πολιτεία σκυφώνως πρὸς τὸν Νόμον αὐτῆς ἐκλέγει ἀριθμὸν ἐκλεκτόρων τόσων ὅσων ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν διὰ τὸ Κογκρέσσον. Οὐδεὶς Γερουσιαστὴς Βουλευτὴς καὶ ἔχων ἐνεργὸν δημοσίαν ἐπηρεσίαν εἰς τὴν Πολιτείαν εἰς ἣν ἀνήκει δύνανται νὰ εἶναι ἐκλέκτωρ. Οἱ ἐκλέκτορες συνέρχονται εἰς τὴν Πολιτείαν εἰς ἣν ἀνήκουν καὶ ψηφίζουν διὰ ψηφοδελτίου δύο πρόσωπα (τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον) ἐξ ὧν ὁ εἷς δὲν ὀφείλει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἰδίαν Πολιτείαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ψηφίζονται δι' ἰδιαίτερον δελτίον ἀκολούθως δὲ καταγράφονται εἰς ἰδιαίτερον κατάλογον τὰ ὄνόματα τῶν ψηφισάντων ὡς καὶ οἱ ψηφοὶ τῶν ψηφισθέντων υποψηφίων καὶ ἀφοῦ ἐξακριβωθῶσι καὶ ὑπογραφῶσι ἀποστέλλονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας ἐπὶ παρουσίᾳ δὲ τῶν δύο Σωμάτων ἀ-

νοίγονται τὰ διάφορα πιστοποιητικὰ τῶν Πολιτειῶν καὶ μετροῦνται οἱ ἐντὸς ψηφοὶ, ὁ συγκεντρῶν δὲ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐκλέγεται. Ἐὰν οὐδεὶς ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν γίνεται ψηφοφορία παρὰ τοῦ Κογκρέσσου μεταξὺ τῶν δέκα προσώπων τῶν συγκεντρῶντων σχετικὴν πλειονοψηφίαν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΑΡΧΑΙ

Οὐδεμία δουλεία ἢ ἀκονσία ἀγγραρεία — πλὴν τῆς τιμωρίας διὰ κολάσιμον πράξιν ἀναγνωρίζεται ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ὡς καὶ εἰς τὰς χώρας τὰς ὑποκειμένας ὑπ' αὐταῖς.

Τὸ Κογκρέσσον δύνανται νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν τούτων διὰ νόμου.

Πάντες οἱ νενηθέντες ἢ πολιτογραφηθέντες εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ταχύνουσι πολῖται Ἀμερικανοὶ ὡς καὶ ὑπήκοοι τῆς Πολιτείας ἐν τῇ ᾗ ποίᾳ κατοικοῦσι. Οὐδεμία Πολιτεία δύνανται νὰ ψηφίσῃ νόμον ἀφαιροῦντα τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀτέλειαις τῶν πολιτῶν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, οὔτε ν' ἀφαιρῇσιν οὐδεὶς πολίτου τὴν ζωὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν ἄνευ νομίμου δίκης, οὔτε νὰ ἀρνηθῇ εἰς κανένα τὴν ἰσὴν ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ δέκατον Συνταγμα ἐψηφίσθη καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν παρὰ τῶν διαφόρων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Συμπολιτείας εἰς τὰς 17 7)βρίου 1787 παρὰ τῶν ἀρχικῶς προτάχοντασιν 33 Πολιτειῶν εἰτα δὲ παρὰ τῶν λοιπῶν Πολιτειῶν τῶν προτάχοντασιν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν.

ΑΠΟΚΡΥΦΕΣ ἢ ΣΥΝΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Χ. Χρηστοβασίλη.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48 φυλλαδίου)

Αν γράξῃ ὁ ντόμος μᾶς βοζιόναϊ καὶ μᾶς πετσόναϊ = Αν τὸ καταλάβῃ ὁ νοικοκύρης μᾶς τιάγει καὶ μᾶς δέρνει.

Γράζει ὁ ντόμος; = Νὰ μὴν εἶναι μέσα κανέννας ἐπίσημος;

Γράζει μπάνικη = Εἶναι καλή.

Γράζει μουντισφάρα = Εἶναι ἄτιμη.

Δὲν γράζει μπάνικη = Δὲν εἶναι καλή, ὁμορφῇ.

Θὰ μαγγώσω γκόταϊνα = Θὰ πάρω γυναίκα.

Θ' ἀλπανίσω τοῦ κολοβοῦ = Θὰ γράψω τοῦ στρατιώτη.

Λάφτω διὰ φλοερό = Φεύγω γιὰ τὸν πόλεμο.

Λάφτομε νὰ τσαχτήσωμε = Πάμε νὰ φᾶμε.

Λάφτομε νὰ χουμπουρέψωμε = Πάμε κλέψωμε.

Λάφτομε νὰ σκαρίσωμε = Πάμε νὰ κοιμηθοῦμε.

Λάφτομε νὰ φωτερή = Πάμε νὰ ἐργασθοῦμε.

Λάφτομε νὰ σιορέψωμε = Πάμε νὰ πιοῦμε.

Λάφτομε ν' ἀλπανίσωμε μπριζόλα = Πάμε νὰ μαγειρέψωμε φαγητό.

Θὰ φωτερήσω φωτερό στὴν πᾶτα = Θὰ

γράψω γράμμα στοῦ σπίτι.

Κι' αὐτά, ὅχι γιὰ νὰ διδάξω τὴν συνηματική γλῶσσα τῶν καλαντζήδων, ἀλλὰ γιὰ νὰ δώσω μιὰ ἀπλή ιδέα μόνον.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Νέα ἀνέκδοτος σειρά).

(Τοῦτακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Σκόκου)

ΕΠΕΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ

Νύφη ἢ Κική... ὁ παπᾶς
κόλτη ἀμύαντη τῆς ζητεῖ...
Καὶ ἡ Κική χαμογελά...
ποιὸς νὰ ξέρῃ τὰ γιατί...

✱✱

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΙΑΣΥΕΥΚΤΙΚΟΣ

Ποιὸς ἀπ' τὸν κουμπάρο ἄλλος;
πλιὸ καλὰ τὸν συμβολίζει;
ὁ κουμπάρος μᾶς πανδρεύει
ὁ κουμπάρος μᾶς χωρίζει.

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ενας ἀπὸ τοὺς πλέον φανατικοὺς θαυμαστὰς τοῦ κινηματογράφου εἶναι ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ανατὸλ Φράνς, διὰ τὸν ὁποῖον λέγουν ὅτι ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἐξοχικὴν βίλλαν του, ἀπέχουσαν ἱκανὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ πηγαίνει ἐκεῖ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἰδῇ μίαν παράστασιν κινηματογράφου.

Αλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Ανατὸλ Φράνς ὁ ὁποῖος θαυμάζει τὴν νέαν αὐτὴν τέχνην καὶ τὴν παρακολουθεῖ μετὰ φανατικοῦ θαυμασμοῦ. Καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσωπικότητες ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν διανοουμένων τῆς Γαλλίας παρακολουθοῦν μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κινηματογράφου καὶ μετὰ τῶν ἰδιαιτέρως ὁ ἀγαπητὸς μας Μαρσέλ Πρεβὼ εἶχεν ἀναλάβει ἄλλοτε τὴν διεύθυνσιν μιᾶς κινηματογραφικῆς ἐταιρείας καὶ εἶχε καταβάλλει ἀτρεκέτους κόπους διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της.

Υπάρχουν ὅμως καὶ οἱ ἀντιπρονοῦντες καὶ μετὰ τῶν πολλῶν ἀδιάλλακτοι, οἱ ὁποῖοι μάλιστα κηρύσσουν ἀληθὴ σταυροφορίαν κατὰ τοῦ κινηματογράφου, ισχυριζόμενοι ὅτι εἶναι ἐχθρὸς τοῦ θεάτρου, ἐχθρὸς ἐπομένως τῆς ἀληθοῦς τέχνης. Ἐχουν ἄραγε δίκαιον; Ἰδοὺ ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν στερεῖται βέβαια κάποιου ἐνδιαφέροντος, ἀφοῦ ὁ κινηματογράφος εἶναι τώρα ἡ προ-

σφιλεστέρα διασκέδασις εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς ἐλλάδος.

✱✱

Ἀς ἴδωμεν πρῶτον κατὰ τί ὁμοιάζει ὁ κινηματογράφος μετὰ τὸ ἀληθινὸν θέατρον καὶ θὰ ἴδωμεν κατόπιν κατὰ τί διαφέρει. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀπὸ μέρους τῶν ἠθοποιῶν εἰς τὸν κινηματογράφον ὅπως καὶ εἰς τὸ θέατρον τὸν πρῶτον ρόλον παίζει ἡ *μιμική*, δηλαδή ἡ τέχνη τῆς ἀπομιμήσεως τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτηρῶν. Οἱ ἠθοποιοὶ εἰς τὴν ὁδὸν ἐμφανίζουν τύπους καὶ γεγονότα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς καὶ ἡ τέχνη τῶν συνίσταται εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ φανοῦν ὅσον τὰ δαντὸν ὁμοιωθέντες. Ἡ μιμική τοῦ κινηματογράφου εἶναι «κίνησις», «πόζα» καὶ «ἐκφρασις» κατὰ τὸν ὁρισμὸν ἐνὸς συγχρόνου Γερμανικοῦ κριτικοῦ καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦν τὴν μιμικὴν καὶ τοῦ ἀληθινοῦ θεάτρου. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ὁρίσεται μετὰ τὸ θέατρον καὶ κινηματογράφου μία οὐσιωδὴ ἀλήθως θεμελιώδης ὁμοιότης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία διαφορὰ, λέγουσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ κινηματογράφου, ἡ ὅποια καὶ αὐτὴ εἰσις δὲν εἶναι ὀλιγώτερον θεμελιώδης. Ἀπὸ τὴν ὁδὸν κτείνει τὸ θέατρον τῆς ἀνθρωπίνης φω-

νῆς καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτῇ βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν ἢ ὁποία ἐκτελεῖ τὴν μάχια ἄσχετα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς τὸ ἔργον.

Τὸ κυριώτερον μέσον τῆς ἐκφράσεως τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν εἶναι ἡ φωνή. Χάρις εἰς τὰς ποικιλίας τῶν τόνων καὶ τὰς διαφόρους ἀποχρώσεις τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκφρασις ὅλων τῶν παθῶν καὶ τῶν πλέον πολυσυνθέτων. Ὅτι αἰσθάνεται ἡ καρδιά τὸ ἐκφράζει ἡ φωνή. Συγκρινομένη πρὸς τὴν φωνὴν ἡ μιμικὴ βεβαίως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι παίζει ἐντελῶς δευτερεύοντα ρόλον. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὁ κινηματογράφος ὑστερεῖ κατὰ πολὺ τοῦ θεάτρου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ ἡ ἔλλειψις ἢ ὁποία δικαιολογεῖ τοὺς ἐκθροῦς τοῦ κινηματογράφου. Τὰ δραματικά ἔργα τὰ ὁποία ἐκτυλίσσονται εἰς τὴν δόξιν ὑστεροῦν τόσον πολὺ τῶν ἔργων τοῦ ἀληθινοῦ θεάτρου, ὥστε καμμία σύγκρισις δὲν ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν. Τὸ θέατρον ἀνέδειξε μεγίστους συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Σαίξπηρ. Ὁ κινηματογράφος ὅχι μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδείξῃ κανένα, ἀλλὰ ταπεινώνει καὶ ὑποβιβάζει τὰς προσπάθειάς τῶν συγγραφέων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καταδέχονται νὰ συνθέσουν ἔργα διὰ τὴν δόξιν.

Τὰ δράματα τοῦ κινηματογράφου δὲν ἔχουν σύνθεσιν, δὲν ἔχουν τὴν ὀργανικὴν ἀρτιότητα ἢ ὁποία διακρίνει τὰ θεατρικά ἔργα. Διαφέρει τόσον πολὺ ἐν θεατρικὸν ἔργον ἀπὸ ἐν κινηματογραφικὸν ἔργον ὅσον ἓνα πορτραῖτον τὸ ὁποῖον ζωγραφί-

ζει ἓνας καλλιτέχνης καὶ μίαν φωτογραφίαν τὴν ὁποίαν παίρνει μὲ τὸν φακὸν ἓνας φωτογράφος. Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἡ φωτογραφία ὡς ἔργον τέχνης; Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐρώτησις τὴν ὁποίαν προβάλλουν θριαμβευτικῶς οἱ ἐχθροὶ τοῦ κινηματογράφου. Οἱ ἀναγνώσται μου ἂς σκεφθοῦν καὶ ἂς κρίνουν.

SER

Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ πολιτικῇ

Μολονότι αἱ γυναῖκες ἐκλέγουν καὶ ἐκλέγονται ἀπεριορίστως, καθ' ἑλὴν τὴν Ἀγγλίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς εἶνε σχετικῶς μικρὸς.

Μέχρι τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος δὲν εἶχον ἐκθέσει ὑποψηφιότητα περισσότεραι τῶν 20 ὑπετίθετο δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν θὰ ὑπερέβαινε τελικῶς τὰς 30-40.

Σημειωτέον ὅτι ὅλαι αἱ ὑποψήφιοι μετέχουν τῶν διαφορῶν ἀνδρικῶν κομμάτων, ἐκτιθέμεναι ὡς Συντηρητικαί, Φιλελεύθεραι ἢ Εργατικαί.

Δὲν ἐνοῦνται δηλ. διὰ νὰ ἀποτελέσουν ἐν ἀντιδραστικὸν κόμμα, τὸ Γυναικεῖον τοὺς ἐκ τοῦ ὁποῖου κινδύνους ἐφοβοῦντο ἄλλοτε οἱ ἀντίπαλοι τῆς γυναικείας ψήφου.

Εννοεῖται, ὅτι ἐκ τῶν ἐφετεινῶν ὑποψηφίων δὲν θὰ ἐκλεγοῦν βέβαια ὅλαι. Ζήτημα εἶνε ἐὰν ἐκ τῶν 40 ἐπιτύχουν αἱ 10.

Πάντως ὅμως θὰ εἶναι περισσότεραι ἀπὸ τὰς δουλευτίνας τῆς διαλυθείσης Βουλῆς αἱ ὁποῖαι ἦσαν μόνον 3, δηλ. ἡ Λαίδη Ἀστορ ἢ ἡ Γουέντριγγαμ καὶ ἡ κ. Φίλιπσον.

Ἡ ταινία τῆς εβδομάδος

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Φ. Σκοκου)

Ὁ ἐκ δίψης θάνατος.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι, πρὶν ἐξοφλήσωμεν τοὺς λογαριασμοὺς μας μὲ τὴν πρόσκαιρον αὐτὴν κωμικοτραγικὴν ζωὴν, οἱ εἰδικοί ὁδραυλικοὶ τῶν Ἀθηνῶν μᾶς διαβεβαιοῦν ὅτι θὰ τοὺς ξεμπερδεύσωμεν ἀθρόως καὶ χονδρικῶς ὅλους μαζὶ διὰ τῆς μεθόδου τῆς δίψης, μόλις φθάσῃ τὸ καλοκαίρι! Διὰ τὸν ἀπλευστάτον λόγον ὅτι τὸ νερὸν τοῦ δήμου θὰ στερεύσῃ τάσον, ὥστε οὐτε μὲ τὸ σταγονόμετρον θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ὁρσισθῶμεν δι' ὀλίγων ρανίδων. Κρούουν λοιπὸν καὶ δικαίως οἱ ἀρμόδιοι τὸν περίφημον «κώδωνα τοῦ κινδύνου!» Ἀλλὰ ποῖος εὐκαιρεῖ καὶ ἔχει ὄρεξιν νὰ τὸν ἀκούσῃ; Ὅλοι τώρα ἔχομεν τ' αὐτὰς μας τεντωμένα καὶ ἀπασχολημένα εἰς τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς ἐπιμνημόσυνας ἀγορεύσεις τῶν διαφορῶν πολιτευμάτων. Ετοιμασθῆτε λοιπὸν, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, νὰ συναποθάνωμεν μεθ' αὐτῶν ὡς Τάνταλοι, μὲ τὴν φιλοσοφικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀποσιωπικότητα πού μᾶς δέσπει. Κρίμα μόνον ὅτι δὲν θὰ προφθάσωμεν νὰ χαρῶμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς Δημοκρατίας, ἀπὸ μὲν μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πολιτεύματος θὰ ἀλλάξωμεν καὶ τόπον διαμονῆς, ψεύροντες ἀπὸ τὴν διψαλέαν γῆν τῆς Ἀττικῆς καὶ διαπαιρούμενοι διὰ τῆς Ἀχερασίας—εἰς τὰς χώρας τῶν μακάρων! Ἀμήν! Ἐντός ἂν ἐν τῇ μετὰ ξεσηκωθῶμεν ὅλοι σὺν

σομοὶ καὶ ζητήσωμεν νὰ μᾶς φέρουν πρῶτα τὸ νερό καὶ ἔπειτα τὴν δημοκρατίαν! Τί διὰ δόλο! Χωρὶς δημοκρατίαν θὰ τὰ καταφέρωμεν, ὑποθέτω, νὰ τὰ κουτσπεράσωμεν, ἕως τὸν Μάιον, πρὶν ἀρχίσουν τὰ κυνικά καύματα—ἀλλὰ χωρὶς σταλαγματιὰ νερό; Χρὴ! πολὺ ἀμφιβάλλω!...

✱ ✱

Ἐξωφρενικὸς Συλλογος.

Εἰς κάποιαν πόλιν τῆς Ἀγγλίας, ἰδρῦθη Συλλογος, λέει, τῶν «Κλειδωμένων χειλέων», δηλαδή μίαν προπαγάνδα ἐναντίον τῆς κακογλωσσίας... Ποίως κακογλωσσία, τῆς γυναικείας βέβαια, διότι τὸ ὅραϊον αὐτοῦ ἀνθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου καλλιεργεῖται μόνον ἀπὸ τὰς θελητικὰς ἢ μὴ ἀπογόνους τῆς φύσεως! Γιῆστοι θεοί! Μὰ εἶναι Συλλογος αὗτος ἢ φάρσα ξεκαρδιστικῇ, ἂν δὲν εἶναι τυχρὴ φρενοκομείον; Μὰ εἰσθε τὰ καλὰ σας, ἀλαπητοὶ μου κύριοι Ἀγγελοι; Μὰ, ἐλλογήμενοι, ὅταν κλειθῶσιν τὰ γυναικεῖα στομάχια, πὴν κελεύουσιν τὸν ὁμορφώεσθαι καὶ ὅταν δὲν λάβουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἀνοησίας ἢ ἀθῶας κακωντροχίας—τί ευχαρίστησις τότε θὰ ἀπομείνῃ; Θέλετε δηλαδὴ βουβὰς τίς γυναικῆς μεσαστὰ κλουδιά των; Ἀδελφόν μου δὲ ὅτι «Συναναστροφὴ κυριῶν» θὰ πᾶ νὰ μαζεύωνται ἢ καρακάζει—νὰ ποῦμε—διὰ

νά κακολογούν ότι είναι μαύρες ή κουρουθές ή και οικόρακες» — τότε τί γίνονται σ'ας παρακαλώ τὰ τ σ ὶ α γ ι α και τὰ ἀπρεμιντί των κυριών, όταν ἀπαγορευθῇ εἰς τὰς γυναίκας νά μαζεύονται κἄπου, νά ξεδιπλώνουν ἀθωότατα τὰ σκανδαλάνια τῆς Λιλίας, ἢ τὴν νέα τουαλέττα τῆς Φώφης, ἢ τὸν νέον ἐραστὴν τῆς Κικίης, ἢ τὸ συζυγικὸν ξυλοκόπημα τῆς Τιτίκας, τότε τί γούστο καὶ τί σκοπὸν καὶ τί ποίησιν μπορεῖ νά ἔχῃ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐρασμίων αὐτῶν πλασμαμάτων; Νά κλειθώσετε τὸ γυναικεῖον στόμα! Μὰ εἶναι σωστὲς κουβέντες αὐτές; τί θέλετε δηλαδὴ; Νά ἐξολοθρευθεῖτε τὸ γυναικεῖον φύλον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς; Νά τὴν κάμψετε δηλαδὴ νά σκάσῃ κλειδώνοντας μὲ λουκέτο τὰ κερασένια χειλάκια της; Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ θηλυκά μέλη τοῦ ἀστέιου Συλλόγου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν θὰ δώσουν πέντε φάσκελα εἰς τοὺς ἡλιθίους ἰδρυτὰς καὶ θὰ τοὺς φάλουν τὸν ἀναδαλλόμενον.

Χαμένη σύζυγος

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συμβαίνουν πολὺ παράδοξα πράγματα ἐνίοτε. Ἐνας χαριτωμένος σύζυγος — μάρκας καὶ κατασκευῆς Βοκκακίου βέβαια — ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς σπαραξικαρδίως κωμικὴν εἰδοποίησιν· ὅτι «κάποιος ἀχρεῖος λοταρτσῆς τοῦ ἀπῆγγαγε τὴν γυναῖκα του καὶ τῶκοφαν λάσπη ἀγνωστον ποῦ. Παρακαλεῖ δὲ τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς νά ἐνεργήσουν... τὰ δέ ο ν τ α!» Ποῖα δέοντα τάχα; νά τοῦ τὴν βροῦνε δηλαδὴ καὶ νά τὴν φέρουν πάλιν εἰς τὴν συζυγικὴν πα-

στάδα; Ἀλλὰ τότε ἡ γνωστοποίησις ἐπρεπε νά τελειώσῃ μὲ τὸ στερεότυπον· «Ο εὐρὼν ἀμειφθήσεται!»

Δὲν ἤξεύρω εἰς ποῖον «λόγον» τοῦ εἶχε πέσει ἡ ἀξιολάτρευτος αὐτὴ συμβίβλιν, ἡ ὁποία ἦταν φαίνεται γεγραμμένον ἀνωθεν· νά πέσῃ σὲ χέρια «λοταρτσῆ», ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι παράξενον νά τὴν βάλλῃ σὲ λοταρία γιὰ νά ξαναπέσῃ βέβαια καὶ σὲ κανένα ἄλλον τυχερόν. Μοῦ φαίνεται ὁμῶς ὅτι καὶ πρὶν τὴν χάσῃ θὰ ἦταν... «χαμένη» καὶ τὴν ἐνόμιζε δική του. Καὶ τὸ καλλίτερον θὰ ἦταν νά δημοσιεύσῃ τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν: «Ἐχασα τὴν γυναῖκα μου (μὲ τὰ δεῖνα χαρακτηριστικά). Ο εὐρὼν παρακαλεῖται θερμῶς νά τὴν κρατήσῃ καὶ ἀμειφθῇσεται γενναίως».

Ο ρόλος τῆς τσάπης

Ο χρονικογράφος τῆς «Ἰλλουστρεσιόν» θρῆναι καὶ ἀπολοφύρεται τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τοῦ φεμινισμοῦ — διατὶ νομίζετε: Διότι, λέει, ἡ γυναῖκα δὲν ἐφρόντισε, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἐφόδια τῆς γυναικείας χειραφετήσεως, νά ἔχῃ καὶ μερικὲς τσάπες! Πολὺ σωστό! Πῶς νά «δράσῃ» (!!) ἡ γυναῖκα, σ'ας παρακαλῶ, χωρὶς τὸν σπουδαῖον αὐτὸν παράγοντα, τὴν τσάπην; Ο ἄνδρας ἔχει καμμιὰ εἰκαστική: ἀπὸ πέντε δηλαδὴ εἰς τὸ σακκάκι του, στὸ γιλέκο του, στὸ πανταλόνι του, στὸ παλτό του. Καὶ ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει καμμιάν! Ἐχει μόνον μίαν σκιαγραφίαν τσάπης εἰς τὸ ταγιέρ της, μίαν τσάπην δηλαδὴ ὑποθετικὴν, εἰς τὸ μέρος τῆς τουαλέτας της. Τί ρόλον λοιπὸν θὰ μπορέσῃ νά παίξῃ καὶ πῶς θὰ ἀντιδράσῃ κα-

τὰ τοῦ ἀχρεῖου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἔχει κλείσει μέσα σὲ εἴκοσι τσάπες ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς: οικονομικόν, πολιτικόν, κοινωνικόν, ἡθικολογικόν, αὐτοκνητικόν καὶ γκαρσονιερικόν ἀκόμα;

Διαλέξεις

Ενέσκηψε, κατὰ τὸ σύνθηρ, καὶ κατὰ τὸν ἐφετεινὸν χειμῶνα ἡ ἐπιδημία τῶν διαλέξεων. Τί νά κάμωμεν, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί; Ἰπομονή. Θὰ περάσῃ καὶ αὐτὸ τὸ κακό. Κάθε ἐποχὴ ἔχει καὶ τὰ βασανά της: «τὸ κίλοκατρι ἀκρίδες» τὸ φθινόπωρον τὰς ποιητικὰς συλλογὰς.

=====

ΜΕΓΑΛΙΚΑΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΠΟΙΑ Η ΙΔΕΩΔΗΣ ΚΟΡΗ

Δὲν διακρίνονται μόνον οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπὶ πρωτοτυπία καὶ ἐκκεντρικότητι. Καὶ οἱ Ἀγγλοὶ κάποτε φαίνονται πολὺ ἄλλοι ὅσοι. Εἰς τοιοῦτος Ἀγγλος, ἀποθανὼν πρό ἡμερῶν, ὥριζε διὰ διαθήκης τὸν παραδοξότατον βραβεῖον. Τὸ βραβεῖον τοῦτο, μέγα χρηματικὸν ποσόν, ὅ ἀπονέμεται, κατ' ἔτος εἰς τὴν ἰδεώδη καὶ αὐτὸν Ἀγγλίδαν κόρην. Ποία εἶναι ἡ ἰδεώδης κόρη κατὰ τὸν ἀποθανόντα; Ἰδοὺ πῶς τὴν θέλουν εἰς ὅρα τοῦ βραβεῖου:

Πρέπει νά ἔχῃ ἡλικίαν κάτω τῶν 30 ἐτῶν. Νά μὴ εἶναι νυμφευμένη. Νά εἶναι Ἀγγλικὴ καταγωγῆς καὶ νά διαμένῃ ἐν Αὐστραλίᾳ. Νά εἶναι εὐθυμὸς, ζωηρά, νά γνωρίζῃ ἱππασίαν καὶ κολύμβησιν. Νά εἶναι ἐπίσης ἱκανὴ νά δώσῃ τὸ φῶς εἰς παιδία ὕγινη καὶ νά τὰ περιποιηθῇ προσηκόντως. Ἀπὸ διανοητικῆς ἀπό-

τὴν ἀνοίξῃ τὰ πρῶτα κουνούπια καὶ τὸν χειμῶνα τοῦς... δι α λ ε ξ ι α ς!

Κάθε ρωμιός, βλέπετε, ἔχει μέσα εἰς τὴν τσάπην του καὶ ἀπὸ μίαν τοῦλάχιστον ἰδικὴν του ἰδεολογίαν. Διατὶ νά μὴν κάμνῃ καὶ μίαν τοῦλάχιστον διάλεξιν; Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἐφέτος ἐσημειώθησαν κρούσματα διαλεξιτιδὸς καὶ εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον! Χειλάκια προωρισμένα γιὰ φίλημα νά τερτιρίζουν τιτυδισμούς ἐρωτος, ἀνεβαίνουν καὶ φλυαροῦν χωρὶς καμμιάν ἐπείγουσαν ἀνάγκην. Ἰπομονή! «Καὶ τὰ καλὰ δεχόμενα καὶ τὰ κακὰ δεχόμενα» Δόξα σοι ὁ Θεός!

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

φως, ὀφείλει ὁμοίως νά γνωρίζῃ τὴν ἀγγλικὴν ἱστορίαν, τὴν γεωγραφίαν τῆς Αὐστραλίας, τὴν στοιχειώδη ἀνατομίαν, τὴν φυσιολογίαν καὶ οἰκτικὴν οἰκονομίαν! Νά δύναται νά ἐννοήσῃ ἀκόμη τὰ ἔργα τοῦ Σαίξπηρ, νά γνωρίζῃ τὸν Λόρδ Κιχότον καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ντίκενς, τοῦ Οὐόλτερ Σκωτ, τοῦ Κίπλιν καὶ τοῦ Στέφενσον, νά μὴ ἀγνοῇ τὸν Ἀμερικανὸν ποιητὴν Ρέμπερτ Μπερνς, νά ἔχῃ διαβάσει Τζορτζιανὸν, Λορμποκ καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Τέλος ὀφείλει νά γνωρίζῃ κατὰ βάθος τὴν Βίβλον καὶ νὰ τὴν σχολιάζῃ ἐν ἀνάγκῃ. Δηλαδὴ ὀφείλει νά εἶναι ἀπ' ὅλα. Ταυτὴν ἰδεώδης κόρην δὲν θὰ εὕρεθῃ εἰμὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ πάλιν θὰ πρέπει νά συμπληρώσῃ τὰ προσόντα της, μαθαίνουσα ὥς ἱππασίαν καὶ κολύμβησιν ἢ καὶ ἀποκτώσα ἱκανότητα πρὸς γέννησιν.

MAURICE LEBLANC

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Η ΠΛΕΟΝ ΤΡΥΦΕΡΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ
ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

[Συνέχεια εκ του προηγουμένου].

ἑ λίγα λεπτά ἐπέστρεψεν ὁπίσω, κἀνον-
τας θέσιν γιὰ νὰ περάσῃ ἕ-
νας νέος ὕψη-
λός, λεπτός
καὶ πολὺ χλω-
μός εἰς τὸ πρό-
σωπο...

Χωρὶς νὰ
προφέρῃ οὔτε
μίαν λέξιν, ἀλ-
λὰ μὲ κάποιαν
ἐπισήμωσιν
εἰς τὰς κινή-
σεις του, ὁ

Λουπὲν ἀναφε ὅλες τῆς ηλεκτρικῆς λάμ-
πης. Τὰ δωμάτιον ἐπλημμύρισε ἀπὸ φῶς.
Τότε οἱ δύο ἄνδρες ἐκυττάχθησαν κατὰ
πρόσωπον μὲ βλέμμα διερευνητικόν, σὰν
νὰ ἐπικειροῦσε νὰ ἐμβαθύνῃ ὁ ἕνας εἰς
τὸν ἄλλον μὲ ὄλην τὴν δύναμιν.

Τὸ θέαμα καταντούσε συγκινητικόν.
Αλλὰ ποῖός νὰ ἦταν ἄραγε ὁ νέος αὐτός
ἐπισκέπτης;

Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ὅπου ἐνόμιζα ὅτι
τὸ εἶχα μαντεύσει ἐξ αἰτίας τῆς ὁμοιότη-
τος, τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίαζε μὲ μίαν
φωτογραφίαν δημοσιευθεῖσαν τελευταίως,
ὁ Λουπὲν ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος μου:

— Ἀγαπητέ μου φίλε, σοῦ παρουσιάζω
τὸν κύριον Ισίδωρον Μπωτρελέ, εἶπεν το-
νίζων τὴν κάθε του λέξιν, ἔπειτα δὲ στρε-
φόμενος πρὸς τὸν νέον:

— Πρέπει νὰ σὰς εὐχαριστήσω, κύριε
Μπωτρελέ, ἐξηκολούθησε, διότι κατόπιν
τῆς ἐπιστολῆς μου, παραδεχθήκατε νὰ
ἀρνοπορήσατε τὰς ἀποκαλύψεις σας δι'
ὀλίγον καὶ θελήσατε μὲ τόσῃν καλωσύ-
νην νὰ ἔχωμεν πρὸ αὐτῶν μίαν συνέν-
τευξιν.

Ο Μπωτρελέ ἔχαμογέλασε.

— Θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ παρατη-
ρήσατε, εἶπεν, ὅτι ἡ καλωσύνη μου συνί-
σταται ἰδίως εἰς τὴν ἄμμεσον ὑπακοήν
μου εἰς τὰς διαταγὰς σας.... Ἡ ἀπειλή,
τὴν ὁποίαν μοῦ ἀπετεινάτε εἰς τὴν ἐπι-
στολήν σας, ἦτο τὸσον μᾶλλον ἐπιτακτι-
κή, καθόσον δὲν ἀφοροῦσε πλέον ἐμένα,
ἀλλὰ τὸν πατέρα μου.

— Τί νὰ σὰς κάμω, ἀπήντησεν ὁ Λου-
πὲν γελῶν, μεταχειρίζεται κανεὶς ὅ,τι
ὅπλα ἔχει εἰς τὰ χέρια του. Εἰγνώριζα ἐκ
πείρας ὅτι ἡ ἐξασφάλις τοῦ ἰδίου τοῦ
ἑαυτοῦ σας, σὰς ἦτο ἀδιάφορος, ἀφοῦ
δὲν σὰς ἐτρόμαξε οὔτε ὁ Μπρεντοῦ. Ἀπέ-
μενε λοιπὸν ὁ πατέρας σας... ὁ πατέρας
σας, τὸν ὁποῖον ἀγαπάτε πολὺ... μετα-
χειρίσθη αὐτὸ τὸ μέσον.

— Καὶ ἰδοὺ ὅτι εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας
ἐβεβαίως ὁ Μπωτρελέ.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

13

Τοὺς προσέφερα καρέκλες, καὶ ἑκάθη-
σαν καὶ οἱ δύο, ἐνῷ ὁ Λουπὲν μ' ἔβλε-
λαφρῶς εἰρωνικὸν τόπον εἰς τὴν φωνήν
του:

— Πάντως, κύριε Μπωτρελέ, εἶπε, ἂν
δὲν δέχεσθε τὰς εὐχαριστίας μου θὰ μοῦ
ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ζητήσω συγγνώμην:

— Συγγνώμην; μὰ γιὰ τί πράγμα; δὲν
καταλαβαίνω;

— Γιὰ τὴν βαναυσότητα, μὲ τὴν ὁ-
ποίαν ὁ κύριος Μπρεντοῦ ἐφέρθη ἀπέναν-
τί σας.

— Ομολογῶ ὅτι ὁ τρόπος του μὲ ἐξέ-
πληξε, δὲν ἦταν τὸ σύνθετος φέρσιμον τοῦ
Λουπὲν Μιὰ μαχαίριά....

— Καὶ δὲν εἶχατε ἄδικο, διότι δὲν
πταίω καθόλου ἐγὼ. Ο Μπρεντοῦ εἶναι
γενοσύλλεκτος. Οἱ φίλοι μου κατὰ τὸ διά-
στημα κατὰ τὸ ὅποιον εἶχαν αὐτοὶ τὴν
διεθύνειν τῆς υποθέσεως, ἐνόμισαν ὅτι θὰ
μὰς ἦταν χρήσιμος.

— Καὶ οἱ φίλοι σας δὲν εἶχαν ἄδικο.

— Πράγματι, ὁ Μπρεντοῦ, ὁ ὁποῖος
ἠσχολεῖτο ἀποκλειστικῶς μὲ σὰς, μὰς
προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ ἐ-
δειξε τὴν προθυμίαν ἡ ὁποία διακρίνει
κάθε νοσηρὸν πρὸς ἑλπίδα νὰ διακριθῇ.
Τὸ παραξήλωσε ὅμως, καὶ ἐγένετο αἰτίος
μὲς πράξεως, τὴν ὁποίαν ἐγὼ κατα-
κάω. Ἐτόλμησε νὰ σὰς κτυπήσῃ.

— Οἱ δὲν ἦταν δὲ καὶ τόσο σπουδαῖοι.

— Οχι, ὀχι, δὲν συμφωνῶ, τὸν ἐπέ-
πληξα πάρα πολὺ ἀδυστήρως. Πρέπει ἐν-
τούτοις νὰ προσθέσω, ὡς αὐτοῦ, ὅτι ἡ
ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν διεξήρατε τὴν
ὄλην υπόθεσιν τὸν εὖρε ἀπροετοίμαστον.
Ἄν δὲν εἶχατε ἀπεύσει τόσο πολὺ θὰ εἴ-
χατε ὀριστημένως διαφύγει αὐτὴν τὴν ἐπί-
θεσιν...

— Καὶ θὰ εἶχα ἀναμφιδόλως τὴν τύχην
νὰ ὑποστῶ ὅτι καὶ οἱ κ. κ. Γκανεμάρ

καὶ Σέρλον Χόλμς;

— Ἀκριβῶς, ἐπεβεβαίωσεν ὁ Λουπὲν
χαμογελῶν. Κι' ἐγὼ πάλιν δὲν θὰ εἶχα
αἰσθανθῇ τὰς τύφεις, τὰς ὁποίας προσκα-
λεσεν ἡ ἀσθένειά σας. Ἐπέρασα, μπορῶ
νὰ σὰς τὸ βρῆκαθῶ, στιχημὲς φοβεράς, κι'
ἀκόμη καὶ σήμερον τὸ χλωμό σας πρόσω-
πο μὲ συγκινεῖ.

— Ἡ ἐμπιστοσύνη, ἀπήντησεν ὁ Μπω-
τρελέ, τὴν ὁποίαν μοῦ δείχνετε σήμερον —
θὰ μοῦ ἦταν τόσο εὐκολο νὰ φέρω μαζὺ
μου μερικὸς φίλους τοῦ Γκανεμάρ — τὰ
σβύνει ὅλα.

Ὡμιλοῦσε ἄραγε σοδάρᾳ; Ομολογῶ ὅτι
δὲν καταλάβαινα τίποτε. Ἐγὼ ὁ ὁποῖος
εἶχα παραστῇ εἰς τὴν πρώτην συγκάντη-
σιν τοῦ Λουπὲν μὲ τὸν Σέρλον Χόλμς, εἰς
τὸ καφενεῖον τοῦ σταθμοῦ τοῦ Μονπαρ-
νάς, δὲν ἠμποροῦσα νὰ λησμονήσω τὸ ὑ-
περήφανον ὄψος τῶν δύο ἀντιπάλων, τὴν
ψυχράν, τὴν εἰρωνείαν, καὶ τὰς προσβο-
λὰς ποὺ ἀπηύθυνεν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλ-
λον μὲ τὸν εὐγενέστερον τρόπον.

Ἀλλ' ἐπὶ δὲν συνέβαινε τίποτε τὸ πα-
ρόμοιον. Ο Λουπὲν ἦταν ἀλήθεια ὅτι δὲν
εἶχε ἀλλάξει. Ἡ τακτικὴ του ἦταν πάν-
τοτε ἡ αὐτή καὶ δὲν ἐλησμονοῦσε τὴν εὐ-
γένειάν του. Ἀλλὰ πόσον περίεργος ἦταν
ὁ ἀντίπαλός του! Ἦταν ἄραγε πράγματι
ἀντίπαλος; Τίποτε δὲν τὸ ἐπαρόδιε, οὔτε
τὸ ὄψος του, οὔτε ὁ τόνος τῆς φωνῆς
του Ἀπολύτως ἡρεμὸς, ἀλλὰ μὲ μίαν
ἡρεμίαν πραγματικὴν καὶ ὄχι προσποιη-
μένην, πολὺ εὐγενικὴς, ἀλλὰ χωρὶς ὑπερ-
βολήν, μὲ τὸ χαμόγελο εἰς τὰ χεῖλη, χω-
ρὶς ὅμως τὴν παραμικρὴν εἰρωνείαν, πα-
ρουσίαζε πρὸς τὸν Λουπὲν μίαν ζωντα-
νὴν ἀντίθεσιν, τὸσον μάλιστα ζωντα-
νὴν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Λουπὲν ἐφαίνετο
σὰν νὰ μὴ ἐννοοῦσε περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία, ὁ Λου-

πέν δεν είχαν απέναντι του νεκρού αυτού παιδιού, που έμοιαζε σχεδόν εις ένα κορίτσι, την συνήθη του ψυχραιμίαν. Πολλές φορές αντελήφθη ότι έδισταζε, σάν να μην ήθελε να τον προσβάλη κατά πρόσωπον, και έρχανε τον καιρό του εις φράσεις.

Θά έλεγε επίσης κανείς ότι κάτι του έλειπε. Είχε τό ύψος κάτι να έγύρευε, κάτι να έπερίμενε. Αλλά τί άραγε; Μήπως καμμιάν βοήθειαν;

Τό κουδούνι εκτύπησε και πάλι. Ετρεψε δε μόνος του ν' ανοίξη.

Σε λίγο επέστρεψε, με ένα γράμμα εις τό χέρι, ζητώντας, δε την άδειά μας τό ήνοιγε με άνοπομονησίαν.

Ο φάκελλος περιείχε ένα τηλεγράφημα. Εσπευσε να τό διαβάση.

Μιά άμεσος όμως μεταβολή επήλθε εις την φυσιογνωμίαν του. Τό πρόσωπό του εφωτίσθηκε, τό μέτωπό του έλαμψε. Επανεύρυσκα τό πάλιό του ύψος, τό ύψος του κατακτητού, του ανθρώπου που έχει ακράδαντον πεποίθησιν στον έαυτό του.

Απλως τό τηλεγράφημα επάνω εις τό τραπέζι και ντυπώντας το με την πυγμή του άνεφώνησε:

— Και τώρα οι δύο μας!

Ο Μπωτρελέ ένέτεινε την προσοχήν του ένψ ό Λουπέν ήρχισε με φωνήν σιγαλήν και με λόγια μετρημένα:

— Ας αφήσωμεν πλέον τά προσωπίδα, δεν είναι έτσι; φθάνει ή υποκρισία. Είμεθα δύο έχθροι που γνωρίζομε πολύ καλά ό ένας τον άλλον και μόνον ως έχθροι πρέπει να φερθούμε και ως έχθροι να συνθηκολογήσωμεν.

— Τι έννοείτε; ήρώτησε ό Μπωτρελέ εκπληκτος.

— Ακριβώς αυτό που είπα. Τά λόγια μου είναι μετρημένα και όμολογώ πως

λυπούμαι να είμαι αναγκασμένος να όμιλώ κατ' αυτόν τον τρόπον. Αλλά, σάς προσδιοποιώ εγκαίρως, είναι ή τελευταία φορά που παραδέχομαι να έλθω εις συμφωνίαν. Θά ήταν φρόνιμο να έπωφεληθήτε. Δεν θά φύγω άπ' εδώ προτού μου δώσετε τον λόγον σας. Εν εναντία περιπτώσει σάς κυρήσω τον πόλεμον.

Ο Μπωτρελέ δεν έννοούσε πλέον τίποτε. Ηρώτησε όμως με ευγένειαν:

— Γιατί είσθε τόσο παράξενος; Μου έμίλειτε μ' έναν τρόπον! όμολογώ πως δεν τό έπερίμενα!... Ναι, σάς έφανταζόμουν έντελώς διαφορετικόν... Γιατί να άργάσετε; Γιατί να με άπειλήτε; Και πρέπει λοιπόν να είμεθα έχθροι επειδή αι περιστάσεις μας αναγκάζουν να είμεθα αντιμέτωποι; Εχθροί... αλλά γιατί προς Θεού;

Ο Λουπέν έφάνη δυστάζων προς στιγμήν, αλλά, άποτεινόμενος έντός ολίγου προς τον νέον:

— Άκουσε φιλαράκι μου, δεν πρόκειται τώρα να διαλέξω τάς εκφράσεις μου. Τό ζήτημα που με άπασχολεί είναι τό τό εξής: Πρό δέκα έτών δεν συνήντησα ποτέ έναν αντίπαλο της δυνάμεώς σου. Με τον Γκανεμάρ και τον Σέρλοκ Χόλμς, έπαιξα σάν να ήσαν παιδιά. Με σένα όμως τώρα αναγκάζομαι όχι μόνον να υπερασπίσω τον έαυτό μου αλλά και να όπισθοχωρώ. Μάλιστα, δεν υπερβάλλω. Την στιγμήν αυτή γνωρίζομε πολύ καλά έσείς κι' εγώ ότι πρέπει να θεωρώ τον έαυτό μου ως ήττημένον. Ο Ισίδωρος Μπωτρελέ υπερισχύει του Αρσέν Λουπέν. Τά σχέδιά μου άνατρέπονται. Ο,τι ήθελα να μείνη στο σκοτάδι, σ' τό έφερες εις φώς. Με ένοχλείς, μου κλείνεις τον δρόμο μου. Ε, λοιπόν! να τό ξέρης, βαρέθηκα.... Ο Μπρεντού σε προσδιοποίησε αλλά δεν

τον έλαβες ύπ' όφιν σου. Εγώ, τό επαλαμβάνω, και παρακαλώ να προσέξης τά λόγια μου! Φθάνει πιά!

Ο Μπωτρελέ έσήκωσε τους ώμους:

— Μά επί τέλους, τί ζητείτε, ήρώτησε.

— Την ειρήνη! ό καθένας στην δουλειά του.

— Δηλαδή, σεις μέν έλευθερος να εξακολουθήσετε τά κατορθώματά σας, κι' εγώ έλευθερος νε επιστρέψω στα μαθήματά μου.

— Στα μαθήματά σας, ή σέ ό,τι άλλο θέλετε... Μου είναι τελείως αδιάφορο... Εκείνο που θέλω είναι να μ' άφίσετε ήσυχον.

Αλλά εις τί σάς άνησυχώ.

— Τό γνωρίζετε πολύ καλά! Μή προσποιείσθε πως δεν καταλαβαίνετε. Είσθε κάτοχος, αυτήν την στιγμήν, ενός μυστικού, εις τό όποιον αποδίδω μεγάλη σημασία. Σό μυστικό αυτό είχατε ίσως τό δικαίωμα να τό ανακαλύψετε, αλλά όχι και να τό γνωστοποιήσετε εις το κοινόν.

— Ωστε είσθε βέβαιος ότι γνωρίζω τό μυστικόν σας;

— Ναι, έντελώς βέβαιος. Ημέρα με την ήμέρα, ώρα με την ώρα, ακολουθώ την πορεία της σκέψώς σας και τάς προόδους των έρευνών σας. Την στιγμήν ό που ό Μπρεντού σάς εκτύπησε ήσθε έτοιμος να τά αποκαλύψετε όλα. Μας γάριν του πατρός σας άνεβάλλατε έπειτα, για λίγο τάς αποκαλύψετε σάς. Αλλά σήμερον τά έχετε υποσχεθή εις αυτήν την έφημερίδα Τό άρθρον είναι έτοιμον. Σε μιάν ώρα θά έχη στοιχειοθετηθή και αύριο θά κάμη την εμφάνισίν του!

— Ακριβώς!

Ο Λουπέν έσηκώθη απότομα και άνεφώνησε:

— Αλλά δεν θά δημοσιευθή!

— Θά δημοσιευθή άπήνητσε ό Μπωτρελέ, εις τον ίδιον τόνον.

Τέλος οι δύο άνδρες είχαν ρίψει τά προσωπίδα. Ενόμισα προς στιγμήν ότι θά ήρχοντο στα χέρια. Μια αίφνη δια δύναμις ένεψύχωνε τον Μπωτρελέ. Η ένεργητικότητα, ή τόλμη, ή μέθη του κινδύνου ήσαν ζωγραφισμένα στο πρόσωπόν του.

Οσο δια τον Λουπέν διάκρινα εις την λάμψιν του βλέμματός του την χαράν που ήσθάνετο με την ιδέα της μάχης, ήτις έπρομηγνύετο.

— Εδώσατε τό άρθρον;

— Όχι ακόμη.

— Τό έχετε επάνω σας;

— Δεν είμαι τόσο άνόητος! Δεν θά τό είχα πιά.

— Λοιπόν;

— Τό έχει ένας από τους συντάκτας κλεισμένο σ' έναν φάκελλο σφραγισμένον. Εάν ως τά μεσάνυχτα δεν έχω εμφανισθή εις την εφημερίδα, θά τό στοιχειοθετήσω.

— Α! έτσι λοιπόν! όλα τά προσέλεψες; έφθόρισε με καταφανή πλέον άγανάκτησιν ό Λουπέν.

Ο Μπωτρελέ ανέλασεν ειρωνική, ή παρήφανος διά τό κατορθώματόν του.

— Δεν σ' υπαινικς φιλαράκι μου, άνεφώνησεν ό Λουπέν έξω φρενών. Δεν έέρεις λοιπόν ποιος είμαι, για να τον πονέας να γελάς;

Μιά παρατεταμένη σιωπή επηκολούθησε μεταξύ των. Σε λίγο όμως ό Λουπέν διεθυγόμενος προς τον Μπωτρελέ και άτενίζων αυτόν κατάματα:

— Θά τρέξω άμέσως εις την «Μεγάλην Εφημερίδα».

— Όχι.

— Θά σχίσω τό άρθρον σου.

— Οχι.
— Θα ζητήσης τὸν ἀρχισυντάκτην.
— Οχι.
— Καὶ θὰ τοῦ εἰπῇς ὅτι ἔκαμες λά-
θος.

— Οχι.
— Καὶ θὰ γράψης ἕνα ἄλλο ἄρθρο,
ποῦ θὰ ἐξηγῇς τὴν ὑπόθεσι ὅπως ὅλος ὁ
κόσμος τὴν παρεδέχθη.

— Οχι.
Ο Λουπὲν ἄρπαξε ἕναν σιδερένιο χάρα-
κα ποῦ εὐρίσκατο ἐπάνω εἰς τὸ γραφεῖό
μου, καὶ χωρὶς μεγάλη δυσκολία τὸν ἔ-
σπασε στὰ δύο.

Ἦταν κατάχλωμος καὶ κρύος ἰδρώς ἔ-
βρεχε τὸ μέτωπό του. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος
δὲν εἶχε ποτέ του συναντήσει καμμιὰ ἀν-
τίστασι, ἡσθάνετο νὰ χάνῃ τὸ λογικὸ
του μὲ τὸ πῆγμα αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ.

Ἐπῆκε τὸν Μπωτρελὲ ἀπὸ τοῦς ὦμους
καὶ τονίζοντας μιὰ μιὰ λέξι·

— Θὰ τὰ κάμης ἔλα αὐτὰ Μπωτρελὲ,
εἶπε, θὰ βεβαιώσης ὅτι αἱ τελευταῖαι ἀ-
νακαλύψεις σου σὲ ἐπεισαν γιὰ τὸν θά-
νατό μου, ὅτι δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸ ζήτη-
μα αὐτὸ καμμιὰ ἀμφιβολία, θὰ τὸ κάμης
διότι τὸ θέλω, διότι πρέπει νὰ γίνῃ πι-
στευτὸς ὁ θάνατός μου. Θὰ τὸ κάμης, δι-
ότι ἐὰν δὲν ὑπακούσης.

— Ἀν δὲν ὑπακούσω·

— Ὡς ἀπαγγάγουν ἀπὸψε τὴν νύκτα τὸν
πατέρα σου, ὅπως τὸν Γκαρντιέρ καὶ τὸν
Σέρλοκ Χόλμς.

Ο Μπωτρελὲ ἐχαμογέλασε.

— Μὴ γελᾷς... ἀπάντησέ μου.

— Ἀπαντῶ ὅτι λυποῦμαι πολὺ νὰ σὲ
δυσχερεστήσῃ, ἀλλὰ ὅτι ὑποσχέθηκα νὰ
ἐμιλήσω καὶ θὰ τὸ κάμω.

— Ομιλήσε μὲ τὸν τρόπο ποῦ σοῦ ἔ-
πέδειξα.

— Θὰ ἐμιλήσω γιὰ νὰ ἀποκαλύψω μό-

νον τὴν ἀλήθεια, ἀνεφώνησε ὁ Μπωτρελὲ.
Εἶναι ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σὲς δὲν ἐν-
νοεῖται, τὴν εὐχαρίστησι, τὴν ἀνάγκη σχε-
δὸν μπορῶ νὰ πῶ, νὰ φωνάξῃ κανεὶς ἐ-
κείνο ποῦ πράγματι εἶναι! Τὸ ἄρθρον
ἐπομένως θὰ δοθῇ ὅπως τὸ ἔγραψα ἀκρι-
βῶς. Θὰ γείνῃ γνωστὸν ὅτι ὁ Λουπὲν εἶ-
ναι εἰς τὴν ζωὴν, καὶ θὰ λελθοῦν οἱ λό-
γοι διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦσε νὰ τὸν
νομίζουσιν πεθαμένον.

Καὶ προσέθεσε μὲ πεποίθησιν.

— Καὶ τὸν πατέρα μου δὲν θὰ τὸν
ἀπαγάγῃ κανεὶς.

Εἰσώπησαν πάλιν καὶ οἱ δύο μὲ τὸ βλέμ-
μα προσηλωμένο ὁ ἕνας ἐπὶ τοῦ ἄλλου.
Ἡσυχία ἦταν κρίσιμος! Ποίος ἔμελλε
ἄρα γε νὰ καταφέρει τὸ τελεωτικὸν κτύ-
πημα;

Ο Λουπὲν ἐφιθύρισε.

— Ἀπὸψε τὴν νύκτα εἰς τὰς 8 δύο φί-
λοι μου, ἐκτός ἂν λάβουν ἄλλας ὁδηγίας
θὰ συλλάβουν τὸν πατέρα σου καὶ θὰ τὸν
ὀδηγήσουν ἐκεῖ ποῦ εὐρίσκεται ὁ Γκαρν-
τιέρ καὶ ὁ Σέρλοκ Χόλμς.

(Ἀκολουθεῖ

Ο εὐφήμεως γνωστὸς ὁμογε-
νὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρός

ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΓΊΖΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικὸς σπουδᾶς ἐν Παρισί-
οις τὰ Ἀφροδίσια εἰς τὰ Νοσο-
κομεῖα St. Louis. Necker, La-
riboisiere, ἐφαρμόζει τὰς τελευ-
ταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς
ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλι-
νικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

Πάρδος οδοῦ Πειραιῶς (παρα-
πλευρὸς οφθ. κλινικῆς Χαραμῇ)

Ἦραι ἐπισκέψεων

9—12 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ

Η ΟΜΒΡΕΛΛΑ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Στ. Δάφνη)

Εἰς τὰς δύο κίριωτέρας ἐποχὰς
τοῦ ἔτους, τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶ-
να, ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν ἀ-
νάγκην νὰ ὀπλισθῇ μὲ τὸ ἀνάλογον
ὄπλον ἐναντίον τῶν καιρικῶν μετα-
βολῶν. Ἡ ἀνάγκη δημιουργεῖ τὸ
ὄργανον, ἱπενὸ φιλοσοφίας φυσιο-
δίφης. Διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὸν
καύσωνα, ὁ ἄνθρωπος ἐπενόησε τὸ
ριπίδον. Μὲ τὴν βοήθειάν του τα-
ράσσει τὴν ἀτρεμοῦσαν ἀτμόσφαι-
ραν, προκαλεῖ μιαν ἐλαφρὰν αὖραν
καὶ ἀγκουφίζεται. Καὶ ἂν εἰς τὴν
ἐποχὴν μας ἡ βεντάγια εἴηαι ἀπο-
κλειστικὸν προνόμιον τῶν ἡναικῶν
μὲ τὸ ὁποῖον δροσίζουσιν τὸ προσώ-
πον των καὶ προσθέτουν τὸ δέλγη-
τρον τῶν ὥραιων κινήσεων εἰς τὴν
ὅλην των κοσμικὴν ἐμφάνειν, ἡ
πῆρεε ὅμως ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν
καὶ οἱ ἄνδρες ἐνεφανίζοντο εἰς τὰς
αἰθούσας μὲ βεντάγιας. Τοῦτο συνέ-
βαινε καὶ μετὰ τὸν Μεσσηνισμὸν, εἰς
τοὺς ρωμαντικοὺς χρόνους τοῦ «μαν-
δύου καὶ τοῦ ξίφους».

Εἶναι ἡ ἀσπίς ἐναντίον τῆς βροχῆς
ἡ ὁποία ἂν ἀποτελῇ ὑγρὰν εὐεργε-
σίαν διὰ τοὺς γεωργοὺς, διὰ τοὺς ἀν-
θρώπους ὅμως τῶν πόλεων ἀντι-
προσωπεύει τὴν καταστροφὴν τῆς
περιβολῆς των καὶ ἵσως μιαν διπλὴν
περιπνευμονίαν ἢ καὶ ἀπλὴν, ἀδιέ-
φορον.

Ποῖος ἐφεύρε τὴν ὀμπρέλλαν; Ἐν-
ταῦθα οἱ ἱστορικοὶ διαφωνοῦν, ὅ-
πως σμβαίνει μὲ τὸν τόπον τῆς γεν-
σεως τοῦ Ομήρου. Μερικοὶ ἀποδί-
δουν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ χρησιμω-
τάτου ἀντικειμένου εἰς κάποιον Ἰτα-
λὸν μηχανικόν, ἑταρὸν εἰς Φραγκι-
σκινὸν καλὸν ἄνθρωπον, ἄλλοι εἰς Ἀγγλον
πλοιοπλόν. Τὸ τελευταῖον δὲν μοῦ
φαίνεται βεβαίον. Ο ἱστορικός δὲν
θὰ εἴη ἐνυφερόν νὰ ἐφευρεθῇ μέ-
σον προστασίας τῶν καπέλων ἀπὸ
τῆς βροχῆς.

Ὅπως δὴποτε τὸ βεβαίον εἶναι ὅτι
ἡ ὀμπρέλλα, ὡς ἐφευρεθεῖσα, ἔσχε
κατακλητικὴν διάδοσιν, ἀνὰ τὸν
πολιτισμένον κόσμον. Εἰς λα-
τὰς χώρας ἰδρυθῆσαν ὀμπρελλοποι-
εῖα, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁποίων ἡμι-
λῶντο νὰ προαγάγουν τὸ εἶδος. Αἱ

Τὸ χαρακτηριστικὸν ἀντικείμενον
τοῦ χειμῶνος εἶναι ἡ ὀμπρέλλα —
τὸ ἀλεξιβρόχιον τῶν λογιστῶν.

πρώται ομβρέλλαι ήσαν χονδροειδέσταται, με δζώδεις ράβδους, με χοντρό πανί, ακαλαίσθητοι. Αλλά βαθμυδόν εκοιμηνούντο, έτελειοποιούντο, ενω ή απόκτησις των καθίστατο κτήμα όλου του κόσμου. Τότε συνέβη και το ακόλουθον γεγονός, άγνωστον ίσως εις τους Έλληνας άναγνώστας:

Είς την κορυφήν ενός βουνού έζούσε, μακράν της τύρβης των εγκοσμίων, ένας έρημίτης. Ητο έν είδος καθυστερημένου Αγίου Αντωνίου, ζών με ακρίδας και μέλι άγριον.

Πώς του ήλθε ή ιδέα να κατασκευάση μίαν ομβρέλλαν; Μυστήριον; Αλλά μήπως ή ζωή των αναχωρητών δεν είναι όλη ένα μυστήριον. Εσκάρωσε λοιπόν την ομβρέλλαν του ό άγιος άνθρωπος, χρησιμοποίησας ως ράβδον κλάδον πεύκου, ως άκτινας μερικά λεπτά καλάμια επί των οποίων ένέντωσε το ύφασμα παλαιάς λινάτσας. Ητο βέβαιος ότι αυτός πρώτος ανέκαλυψε τον τρόπον της άμύνης εναντίοντων ομβρίων υδάτων και έπερίμενε τα πρωτοβρόχια διά να κάμη την θριαμβευτικήν του εμφάνισιν έν τω μέσφ των ανθρώπων!

Το φθινόπωρον των ποιητών και των ομβροελλάδων δεν έβράδυνε! να ένσκήψη. Και την πρώτην βροχεράν ήμέραν ό έρημίτης έπήρε την ομβρέλλαν του, άφησε το κελλί του και έκατηφόρισε εις την πλησιεστέραν πόλιν. Ενόμιζε ότι κομίζει το θαῦμα, ενω άπλως έφερνε γλαῦκα εις Αθήνας. Φαντασθή-

την άπογοήτευσίν του, όταν, εισελθών εις την πόλιν είδε τους δούμους γεμάτους από κινουμένας ομβρέλλας! Βιαστικά έκλεισε την πρωτογενή ιδιήν του, την έβαλε υπό μάλης και άπογοητευμένος έπανήλθε εις το βουνό του. Ο δυστυχής άγιος είχεν έλθει πολύ άργά, όπως συμβαίνει με πολλούς άλλους καθυστερήσαντας μεγαλοφυνείς...

Υπάχουν έν τούτοις οι φρονοῦντες ότι μία από τας κομικωτέρας εμφανίσεις του ανθρώπου είναι εκείνη με νήν μαύρην αυτήν πανήνιν στέγην υπέρ την κεφαλήν του. Ο μακαρίτης Κονδυλάκης είπε κάποτε, ότι το θέαμα του ένθυμίζει τον σαλίγκαρον με το κανκί του. Και πράγματι, έγώ τουλάχιστον ουδέποτε ένθυμοῦμαι να συνήνησα των συγγραφέα του «Πατούχα» ομβροελλοφοροῦντα. Η αισθητική του φαίνεται να μη το επέτρεπε.

Αντιθέτως, άλλος διαπρεπής λόγιος της περασμένης γενεάς, ό πνευματώδεστατος Ροΐδης ένεανίζετο σχεδόν πάντοτε με ομβρέλλαν. Το καλοκαίρι έλεξιήλιον. τον χειμώνα άλεξιβρόχιον. Ακούη και όταν κανένα σύννεφο δεν έπρομήνυε βροχήν. ό Εμμανουήλ Ροΐδης έκρατούσε τον άχωριστον σύντροφόν του. Κάποτε του συνέβη μάλιστα και ένα περιεργον έπεισόδιον. Ητο τότε διευθυντής της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Μίαν ήμέραν, όλίγην ώραν πριν φύγη από το γραφείον του έκρατούσε την ομβρέλλαν μεταξυ των γονάτων του και έκάπνιζε, συνομιλών με τον τότε βιβλιοφύλακα και κατόπιν διάδοχόν του έν τη Διευθύνσει άείμνηστον Νικόλαον Κ-

άπτε. Εν τη ρύμη της συνομιλίας, ό Ροΐδης δεν είχε προσέξει ότι το σιγάρον του είχε πέσει μέσα εις την ομβρέλλαν. Όταν έβγήκαν έβρεχε. Ο συγγραφεύς της «Πατίσης Ιωάννας» άνοιξε την ομβρέλλαν του, λέγων εις τον Κιάππε.

— Βλέπεις ποῦ με εϊρωνεύεσαι γιατί πέρνω πάντα ομβρέλλα; Φταίω τώρα να σ' αφήσω να βραχῆς; Ε, ως έχης χάρι. Ελα...

Και έστεγάσθησαν άμφότεροι, αλλά ματαίως. Το άναμμένο σιγάρο είχε κάμει μίαν μεγάλην τρύπαν εις το κέντρον της ομβρέλλας και το νερό έμπαινε άφθονο. Ο Ροΐδης έπῃρε το πράγμα θυμοσόφως.

— Όλοι έδωκάνουν μιὰ τρύπα στο νερό. Νικόλακη. Εγώ την έκανα στην ομβρέλλα!

ΣΤ. ΔΑΦΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Εν Ιταλία.— Ο.κ. Μουσολίνι έθεσεν εις κυκλοφορίαν τα νέα χρυσά νομίσματα, τα πρώτα, ποῦ έκόπησαν από τοῦ 1911.

Είνε δύο έκατομμύρια νομίσματα των 100 λιρετῶν και άλλα τόσα των 20, φέρουν δε επί της μιάς όφειως την προτομήν προτομήν του Βασιλέως και επί της άλλης την Ρωμαϊκήν «δέσμην» των ραβδούχων (συμβολον του Φασισμού).

Κατά τους φίλους του κ. Μουσολίνι, το νέον νόμισμα είναι και από άλλης άπόφως συμβολικόν.

Περιέχει Γερμανικόν χρυσόν, Δουστριακόν χρυσόν (εκ του κατασχεθέντος άποθέματος της Κρατικής Τραπεζής της Αυστρογγαρίας) και τέλος, Τουρκικόν χρυσόν από την Εταλοκρατουμένην Ράδον.

Ο Αμερικανός Εδουάρδος Μπόλν έταξε βραδείον 20.000 λιρών στερελινῶν εις εκείνον ό όποιος θα έπρότεινε το καλύτερον σχέδιον διά να

καταστή ό πόλεμος άδύνατος.

Είς τον διαγωνισμόν αυτόν έλαβον μέρος 22.165 πρόσωπα. άνήκοντα εις 22 έθνη.

Η έπιτροπή ή όποία θα εξέτάση τα σχέδια και ή όποία προδρεύεται υπό του γερουσιαστού Ρούτ, θα έκδώση την άπόφασίν της τον προσεχή Φεβρουάριον.

Η Παρισινή Ζωγραφική δημοσιεύει τηλεγράφημα από την Νέαν Υόρκην κατά το όποιον πέντε νεαράι Έλληνίδες χορευτριάι έχόρευσαν με γυμνάς κινήμας ενώπιον του βωμοῦ μιάς προτεσταντικής εκκλησίας της Νέας Υόρκης.

Ο πάσττωρ προσθέτει το τηλεγράφημα ήθέλησε να δώση μίαν άποτέραν ιδίαν των θερησκευτικῶν δογμάτων διά του ρυθμικου χορού ό όποιος είναι κάτι το άλλότερον παρά ή γλυπτική ή ή ζωγραφική.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Πρώτοι στη γῆ ἔχoreψαν ὁ Αδάμ καὶ ἡ Εὐά, κάτω ἀπὸ τὴ σκιά ἑνὸς δένδρου καὶ ἀποτέλεσμα ἡ χορευτικὴ μανία τῶν ἀνθρώπων. Κατόπιν ἐχορεύθησαν οἱ ἑξῆς χοροί:

1) Ο «Αρχινισμός», ἡ γέννησις τοῦ ὁποίου χάνεται εἰς τὰ σκότη τῆς βαρβάρου ἐποχῆς. 2) Ο «Αστρονομικός», ποὺ ἐχορεύετο εἰς τὰς ἀγροτικὰς μόνον ἐορτάς. 3) Οἱ «Βακχικοί», πρὸς τιμὴν τοῦ Βάχχου κατὰ τὸν τρυγητόν. 4) Ο «Ωδικός», χορὸς εἰδωλολατρικός, ἀφιερωμένος εἰς τὰς θεότητας καὶ ἐχορεύετο μετ' ἀσμάτων. 5) Ο «Δακτύλιος», εἶδος χορογραφίης διασκεδάσεως τὸν ὁποῖον οἱ ἀθληταὶ ἐχορεύαν προτοῦ ἀρχίσουν τὰς ἀσκήσεις. 6) Οἱ «Διδυραμβικοί», γύρω τοῦ βωμοῦ τοῦ Διονύσου. 7) «Εὐθυμετρικοί», χορεύόμενοι κατὰ ξύγῃ, μετ' ὀρθομετρίας. 8) Η «Φαρανδόλη», χορὸς ποὺ μέχρι σήμερον χορεύεται εἰς τὴν Εὐρώπην. 9) Ο «Λαβυρινθώδης», μετ' πολλοὺς ἐλιγμούς. 10) Ο «Ιωνικός», χορὸς τοῦ 3ου αἰῶνος. 11) Η «Λαβαντερία», χωρικός χορὸς, κατὰ τὴν περισυλλογὴν τῆς λαβάντας. 12) Ο «χορὸς τοῦ Μαΐου», μετ' ἀνθοπολοῦ τοῦ μήνα Μαΐου. 13) Ο «Πυρρίχιος» ἐνοπλος ὁρχησις. 14) Η «Ρόντ», δηλ. κυκλικὸς χορὸς, τῶν χορευτῶν συνδεομένων μετὰ τὰς χεῖρας. 15) Ο «Γοργός», μετ' πολλὰς κινήσεις καὶ ὑψώσεις τοῦ σώματος καὶ ἡτῶν ποδῶν. 16) Ο «Ἐξάτονος», εἰς 6 ξύγῃ, ὡς

εἶδος καδρύλλια.

Υστερὰ ἔρχονται τὸ «Μπόστον» τοῦ Λονδοβίκου Β', τὸ «Βάλς» τοῦ 12ου αἰῶνος, ἡ «Πόλκα» ποὺ πρωτόβγαλε ὁ περίφημος Λουβσά, ἡ «Μαζούρκα», γνωστὴ εἰς τὴν Πολωνίαν ἀπὸ τὰ 1421, οἱ «Καδρύλλια», γέννησις τοῦ χοροῦ τούτου στὰ 1688. οἱ «Λογχοφόροι», Ἀγγλικὸς χορὸς τοῦ 1820.

Ἀπὸ τοῦ 1896 ἀνεφάνησαν τὰ «Τοῦ-Στέπ», τὸ «Πα-ντὲ-κάιρ», καὶ τέλος οἱ ἐρεθιστικοὶ καὶ τῶν ἐναγκαλισμῶν σημερινοὶ χοροί, ποὺ τοὺς ξέρετε.

ΦΘΟΝΟΣ

Ἀσβεστωμένα μάγουλα
θαυλωμένα μάτια
μαύρῃ ζωὴ καὶ ἀραχλὴ
τοῦ φθόνου τὰ κατάντια

Βάπτα τα σὺ καὶ ἔχε τα
γιὰ πάντα συντροφιά σου
κι' ἂν ἀποστάσης ἄσε τὰ
στὴν πόρτα τῇ δικίᾳ σου.

Γ. ΒΛΑΣΗΣ

Ζητεῖται πλασιὲ μετ' ἐγγυήσεις διὰ τὰς ἀγγελίας τοῦ «Θησαυροῦ» Ποσοστὰ ἱκανοποιητικώτατα.

ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΟΥΤ' ΑΛΙΑΜ ΔΕ ΚΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ἱ ἱατροὶ ἀφ' ἐτέρου οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῶσι, οὐτε ἐτόλμων νὰ ἐκφέρουσι γνῶμην τινα περὶ τῆς διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας. Ὁ ἀλιτὴρ Βάσπουτιν ἐπαίξε μετὰ τὴν ζωὴν τοῦ κληρονόμου τῶν Ρασπουτίνων.

Ἡ ἀνάληψις ἀπεκάλυπεν ἀκολουθῶν, ὅτι τὸ φάρμακόν τοῦ ὁποῖον ἐπρόμνηθεν εἰς τὸν Ρασπουτίνον ὁ Βατμαγιέρδστις εἰσέγαγε εἰς Πετρούπολιν λαθραίως ἀπεγορευμένα φάρμακα, ἦτον κόνις δη-

λητηριώδης, τὴν ὁποίαν οἱ Κινέζοι ἀναμιγνύοντες μετὰ τὴν ρίζαν ἑνὸς δένδρου ὀνομαζομένου Ζέν-Σέν ἐθεώρουν λίαν τονωτικὴν διὰ τὸν ὄργανισμόν καὶ ἐξετιμᾶτο ὡς ἐλιξήριον τῆς ζωῆς καὶ ὡς ἕνα φίλτρον εἰς τὴν Κίνα καὶ τὸ Θιβέτ. Εἰς μεγάλην ὁσμὴν τὸ φάρμακόν τοῦτο προκαλεῖ ἰδιαίτερα συμπτώματα καὶ ἐπικινδύνους αἱμορροαγίας. Τοιοῦτον λοιπὸν φάρμακόν ἐδόξα, ὡς ἐγνώσθη ἀργότερον ἡ πιστὴ ἐρωμένη τοῦ Ρασπουτίνου εἰς τὸν διάδοχόν μεταεἰκοσὶν ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἤθελεν αὐτὴ τὴν δόσιν τοῦ φαρμάκου, εἰς τὴν ὥστε ἡ κατὰστασις τοῦ ἀσθενοῦς καθίστατο δεινότερα ἢ δὲ χυτοκράτειρα ἦτο τρελλὴ ἐξ ἀπελπισίας.

Οἱ ἱατροὶ ἀπεραινόντο ὅτι ὁ Τσάρεβιτς ἠδύνατο νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.

Αἶφνης γὰρ τινὰ ἐνεσκηφεν ὁ Ρασπουτίνος χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀπαντήσῃ οὔτε μίαν φωνὴν εἰς τὰ τηλεγραφήματα τῆς Τσαρίνας.

Περιβεδλημένος τὸ πτωχὸν ἔνδυ-

πουντὶν ὁ Βατμαγιέρδστις εἰσέγαγε εἰς Πετρούπολιν λαθραίως ἀπεγορευμένα φάρμακα, ἦτον κόνις δη-

μα μονάχου ως να επανήρχετο εκ μακρᾶς ὁδοπορίας, εἰσῆλθε μεθ' αματικὸν ὕψος εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τῆς αὐτοκρατείας.

— Ἦλθα δι' ἐσέ εὐγενεστάτη κυρία. διὰ νὰ προσπαθῶ νὰ σώσω τὸν υἱόν σου ἀνέκραξε μετ' ἡν ὁραχνῶδη φωνήν του καὶ ἔκαμε εὐλαδῶς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Ἡ αὐτοκράτειρα μετ' ἓνα πῆδιμα εὐρέθη εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ τέκνου τῆς. Ὁ μοναχὸς ὅστις τὴν παρηκολούθησε ἔβαλε τὴν χεῖρα του ἐπὶ τοῦ ἰσχυοῦ μετώπου τοῦ ἀσθενοῦς καὶ κατόπιν γονυπετήσας ἤρχισε νὰ προσεύχεται μεγαλοφώνως ἀναμειγνύων εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τὰς ἀκαταλήπτους φράσεις τῆς ἰδιαίτερας του διαλέκτου.

— Ὁ υἱός σου θὰ θεραπευθῇ εἶπε πρὸς τὴν Τσαρίναν, δεικνύων οὕτω ὅτι αἰτία τοῦ ἀναπορεύτου θανάτου τοῦ Τσάρεβιτς ἦτο ἡ ἀπουσία αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐλῆς.

— Ἀλλὰ διατί μᾶς ἐγκατελείψατε, τοῦ εἶπεν ἀκολουθῶς ἡ αὐτοκράτειρα ὅταν ἔμειναν μόνοι.

— Διότι ἔδειξε πρὸς ἐμέ ἀμφιβολίαν, τῆς ἀπήντησεν αὐστηρῶς ὁ μοναχός. Δὲν θὰ μείνω πλέον ἐδῶ μετ' ἐκείνους ποὺ δὲν εἶναι φίλοι μου.

— Συγγνώμην, συγγνώμην ἀνέκραξεν ἡ δυστυχὴς γυνὴ καὶ πίπτουσα γονυπετῆς κατησπάζετο τὴν χεῖρα τοῦ μοναχοῦ. Μείνανε πάντα μαζὶ μᾶς. Οὐδέποτε πλέον θὰ ἀμφιβάλωμεν ἅγιε Πάτερ. Ὅ, τι καὶ ἂν λέγουν εἶναι συκοφαντίαι τῶν ἐχθρῶν σου, οἵτινες εἶναι καὶ ἰδιοὶ μᾶς ἐκ θροῦ.

Ἐκτοτε ἐπανήρχισαν πάλιν δις τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γκορσνοβάγιας ἥτις ἦτο καὶ ἡ ἔδρα τῶν Γερμανικῶν ραδιοῦργων αἱ συναθροίσεις. Ὁ ψευδοάγιος διετῆρει ἐ-

πίσης πολυτελῆ διαμερίσματα καὶ εἰς τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα καὶ εἰς τὸ Τσάρκοε Σέλο. Ἀλλὰ τὸ περισσότερο ἔμενεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὅπου ἐδέχετο κρυφίως τοὺς διαφόρους φίλους τοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ ἐπιρροή τὴν ὁποῖαν ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ Τσάρου ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς Τσαρίνης ἤξανε ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καὶ δι' αὐτῆς ἐκράτει ὅλην τὴν κοινωνίαν τῆς Πετροπόλεως εἰς τοὺς πέντε αὐτοῦ δακτύλους. Κάποτε διὰ νὰ μὴν ὑπολειφθῇ τῆς ἀγιοσύνης του ἔκαμνε καὶ τινα ψευδοθαύματα ἐν συνενοήσῃ μετὰ τινος Μουζίκου ἀπὸ τὸ ἴδιον χωρίον τῆς Σιβηρίας. Ὁ πρωθυπουργὸς Στουρμερ ὁ ἐκδιαστής Πρωτοποπόφ, ὁ *πίσκοπος Θεοφάνης, μὴ ἐξοχότης τῆς αὐλῆς ὀνόματι Σουδαρόφ καὶ Ἰβανίσκη, ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐγνώριζον ὅλην τὴν ἀλήθειαν τῶν ψευδοθαύματων τούτων, τὰ ὅποια ἦσαν χονδροειδεῖς ἀστειότητες. Ἀλλ' εἶχον συμφέρον οὗτοι ὅπως ὁ Ρασπουτὶν διατηρήσῃ τὸ αὐτὸ κύρος παρὰ τῇ ἀσθενοῦς χαρακτῆρος αὐτοκρατείας ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους ἀνοήτων γυναικῶν.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡμεῖς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ διατελοῦμεν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν ὧν συνέβαινον ἐκεῖ. Οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους θ' ἀναφέρω καὶ μὴ καὶ ἡμίσεια δωδεκάς ἄλλων προσωπικότητων ἀσφαλῶς κοιμισμένων, εἶχον ἀποφασίσει νὰ καταστρέψωσι τὴν Ρωσίαν καὶ νὰ τὴν ρίξουν ὡς βορᾶν εἰς τὸν Γερμανικὸν Μολόχ.

Τὰ πάντα εἶχον κανονισθῇ μέχρι καὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποσον θὰ ἐλάμβανεν ἕκαστος ὡς ἀμοιβὴν τῆς προσίας. Ἡ αὐτοκράτειρα πληροφo-

ρηθεῖσα πολλάκις παρὰ τοῦ κλητοῦ Κοκοτσόφ, τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Τζωνέσκη, τῶν μεγάλων δουκῶν ἱαχίλοβιτς καὶ Δημητρίου Παύλοβιτς δὲν ἔδιδε καμμίαν προσοχὴν εἰς τοὺς ὑπαινιγμούς κατὰ τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς μοναχοῦ, ὅστις τόσον ἀναιδῶς ἰσχυρίζετο πάντοτε ὅτι ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ ἢ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ ἀποθάνῃ ὁ μικρὸς Τσάρεβιτς.

Ὅταν ἐκυκλοφόρουν παρόμοιαι διηγήσεις κατὰ τοῦ μοναχοῦ, ἡ Ἀννα ἡ εὐνοουμένη κυρία τῆς τιμῆς ἔλεγε ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι συκοφαντίαι ἐναντίον τοῦ μοναχοῦ ἐκ φθόνου διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν καὶ τὴν ἐπιρροήν του.

★ ★

Ἐνθ' ὁ Βόρις Στουρμερ προητοίμαζε ἀγερῶχος τὴν χωριστὴν εἰρήνην μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ προητοίμαζε μετὰ τῆς σπείρας τῶν προδοτῶν σειρὰν ὁλόκληρον ἀπατυχίαν καὶ καταστροφῶν στρατιωτικῶν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προέλασιν τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων ἑτέρας γραφειοκρατίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, διωργῶν τὴν σπείραν τῶν «ἐκατὸν Μαύρων» τῶν μισθοφόρων τοὺς ὁποίους ἐνέδυσεν ὡς ἐθνοφύλακας τῆς πόλεως καὶ σκοπευτὰς τῶν μυδραλιοβόλων.

Ὁ Ρασπουτὶν καὶ ὁ Πρωτοποπόφ ἦσαν ἤδη οἱ κυριώτεροι ῥημιουργοὶ τῶν σκευωριῶν ὧν σκοπὸς ἦτον ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς Ρωσίας.

Ὁ Ρασπουτὶν ἐλάμβανε χρήματα πανταχόθεν διὰ νὰ προαγάγῃ εἰς τὰς μεγάλας θέσεις τοὺς συνενόχους του. Ὁ Πρωτοποπόφ ὅστις μᾶς ἐπέδειξεν ἀπαξίαν καὶ συνδιελέγετο οἰκείως μετὰ τοῦ Λόυδ Τζῶρτς. ἦτον ἕνας φοβερὸς ραδιοῦργος, κατ' ἀρχὰς φίλος τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὡς διεβεβαίωνε ὅταν ἦλθε ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Δούμας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον δολασθεὶς παρὰ τῆς Γερμανίας κατήντησε τὸ τυφλὸν ὄργανον τοῦ Κάιζερ καὶ τοῦ κατηραμένου μοναχοῦ ὅστις ἐκυβέρνηεν παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Τσάρου.

Ὁ Ρασπουτὶν ὅστις ἐπληρώνετο γενναίως ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας εἶχε κατακτήσει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μονάρχου μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε οὐδεμία ὑπόθεσις τοῦ κράτους δὲν ἀπεφασίζετο παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος. ἄνευ τῶν ἐπιβλαβῶν συμβουλῶν τοῦ ζωοκλέπτου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Γενν. τῆς Σοφιλολογίας Πειραιῶς

Τηλ. 243

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σαδίου 53

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Καθίσταται γνωστόν ὅτι προθεσμία πρὸς ἐγχειρίσιν δηλώσεων φορολογίας κεφαλαίου ἔληξε τὴν 20 τρέχοντος μηνός.

Οἱ φορολογούμενοι οἵτινες θὰ ἐγχειρίσωσι δηλώσεις τῆς φορολογίας ταύτης μετὰ τὴν 20 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ὑποχρεῶνται νὰ καταβάλωσι καὶ πρόσθετον φόρον ἴσον μὲν μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκπροθέσου δηλώσεως βεβαιουμένου κυρίου φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ δήλωσις ἤθελεν ἐπιδιοῦν αὐθορηγῆτος ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἴσον δὲ πρὸς τὸ ἐν τρίτῳ τοῦ δυνάμει τῆς δηλώσεως βεβαιουμένου κυρίου φόρου ἐφ' ὅσον ἡ δήλωσις ἤθελεν ἐγχειρισθῇ, κατόπιν προσκλήσεως τῶν οἰκόν. Εφόρων, οἵτινες διετάχθησαν, ἵνα προβῶσιν εἰς κοινοποίησιν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες θὰ παραλείψωσι νὰ ἐγχειρίσωσι δηλώσιν ἢ θὰ δηλώσωσιν ἀνακριβῶς θὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τοῦ Οἴκον. Εφόρου, ἐκτὸς τοῦ κυρίου φόρου, τοῦ ἀναλογουμένου ἐπὶ τῆς μὴ δηλωθείσης περιουσίας τῶν καὶ

πρόσθετος ἴσος πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀρχικοῦ. Οὔτοι ὑπόκεινται εἰς ποινὴν φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ Οἴκον. Εφόρου.

Τέλος καθίσταται γνωστόν, ὅτι ὅσοι τῶν φορολογουμένων ἐκ δεδικαιολογημένων λόγων (λ. χ. ἀσθενείας, μὴ ἐγκαίρου συγκεντρώσεως ἐπαρκῶν στοιχείων πρὸς κατάρτισιν εἰλικρινοῦς δηλώσεως κλπ.) δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιδώσωσιν ἐμπροθέσμως τὰς δηλώσεις τῶν δύνανται νὰ υποβάλωσιν αὐτὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν (Διευθύνσιν 2, Τμήμα Φορολογίας Κεφαλαίου) ζητοῦντες νὰ ἐγκριθῇ ἡ ἐπίδοσις ἐμπροθέσου δηλώσεως, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἐκτιμῶν τοὺς ἐκτιθεμένους λόγους θέλει ἀποφανθῇ περὶ τῆς χ-ρηγήσεως ἢ μὴ μικρᾶς τινος προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν ταύτης.

Δημοσιευθῆτω διὰ τῶν λαβουτῶν ἐγγραφονέντ. λην ἐφημερίδων.

Εν Ἀθῆναις τῇ 22 Νοεμβρίου 1923

(Εκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλοδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΦΡΑΔΕΣ ΗΜΕΡΑΙ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

οὐδεὶς πολιτισμὸς εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν κατάρθωσε ν' ἀποβάλῃ τὰς προλήψεις καὶ τὰς δαισιδαιμονίας ὑπὸ τῶν ἐποίων κατατρυχονται ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ λαοὶ τῆς γῆς. Εἰς ἐν περὶ πεισποῦδαστον βιβλίον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, λησμονηθὲν σήμερον ἀπὸ πολλοῦς, «ἱστορία τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς» τοῦ Μάσπερο, δύναται νὰ ἰσχυρῶς ἀναγινώσκων περὶ τῶν ἀρχαίων καὶ μυθῶν ἡμερῶν, πρὸ τῶν ὑποφθόνων οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπῃν λήγοντος τοῦ 19 αἰῶνος καθὼς καὶ εἰς τοὺς Μεσαίονας, πρὸ τῆς Ἰσπανικῆς κατακτήσεως, ἐπρόκειτο πλῆθον περιεργωτάτων ἀληθῶς προλήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡμέρας, αἵτινες χρονοκτερίζονται ὡς μυαρά καὶ ἀποφράδες.

Παρ' ἡμῖν εἶναι γνωστόν ὅτι ἀποφράς ἡμέρα εἶναι ἡ Τρίτη. Ἡ πρόληψις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ Τρίτη ἔχει μίαν ὥραν κακὴν, διότι κατ' αὐτὴν ἐγένετο ἡ ἁλώσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἀπὸ τοῦτο τὴν Τρίτην δὲν ἀρ- χίζουσι καμμίαν ἐργασίαν, οὐδὲ πρωτοκι-

νοῦσιν εἰς δρόμον. Οποῖος πρωτοκινήσῃ Τρίτην δὲν γυρίζει πίσω, καὶ ὁποῖος πιάσῃ δουλειὰ Τρίτην δὲν τελειώνει, λέγουν. Καὶ ἡ πρόληψις αὕτη εἶναι ὡς γνωστόν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διαδεδομένη.

Ἰσως ὅμως οἱ πολλοὶ νὰ μὴ γνωρίζουν, ὅτι μία μόνον ὥρα τῆς ἀποφράδος ταύτης ἡμέρας καὶ οὐχὶ ὀλόκληρος ἡ Τρίτη θεωρεῖται ὡς κακὴ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ὥρα αὕτη εἶναι ἄγνωστος, πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν ὁ λαὸς ἔχει τὴν πρόνοιαν νὰ προ- φυλάσσῃ πᾶσαν τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας. Εἰς κύκλον λογίων δὲ κ. Μαρτίνου Γρ. Καμ- πούρογλου διηγείτο πρὸς τὸ ἔξης περίερ- γον τῇ ὄντι ἀνέκδοτον:

«Μία μάννα καταρίωτανε μιά φορὰ τὸ παιδί τῆς. Τὴν ἤκουσε μιά κακὴ γειτόνισσα καὶ τῆς εἶπε: ἂν θέλῃς, νὰ κατα- ρατῇς τὸ παιδί σου ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ πότε θὰ πιάσῃ ἡ κατὰρα. Καὶ ὅποτε ἀπὸ λίαν ὥρα τῆς φώναξε: Γειτόνισσα, σκόρα, νὰ καταραστῇς καὶ πιάσῃ. — Μπα, ποῦ νὰ γυθοῦν τὰ μάτια σου καλύτερα, ἔχει γὰρ θὰ καταραστῇ τὸ παιδί μου! εἶπεν ἡ γείτο- νισσα. Καὶ ἡ γειτόνισσα ἡμέσως ἐστράφη θύρας.»

Εἰς ὀλόκληρον τὸρον δὲν ὁ ἀπὸ τῆς διὰ νὰ περικλῇ ὅλος τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἀναγνώστης κυρίως λαὸς ἀναφέρει ὡς ἐξαιρετικὰ γεγονότα ἐπελ- θόντα συνεπείᾳ περιφρονήσεως πρὸς τὴν τρομερὰν ταύτην ἀποφράδα ἡμέραν. Α-

σφαλῶς ἕκαστος θά ἔχη ὑπ' ὄψιν του καί ἀπό μίαν τοιαύτην περίπτωσιν.

Καί ἀπὸ ἡ ἐναρξέως ἐπιχειρήσεως ἡ οἰκιστὴς ἐργασίας κατὰ τὴν Τρίτην ἔχει τόσον θλίβερά τὰ ἐπακόλουθα, εἶναι εὐγόνητον πόσον θά ἔχη ἐπιδράσιν ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἡ γέννησις του κατὰ τὴν Τρίτην. Ο ἄπερισκεπτος, ὅστις ἐτόλμησε νὰ γεννηθῇ κατὰ τὴν μιὰν ταύτην ἡμέραν ἀσφαλῶς θά καταληφθῇ ἀπὸ φρίκην, ἐὰν ἀναγνώσῃ τὰ ἱατροσόφια καὶ μάθη ποῖα δεινὰ ἐπικρέμονται κατὰ τῆς κεφαλῆς του, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἡμέραν Τρίτην. Θά εἶναι εὐπρεπὴς καὶ ὠραῖος τὸ εἶδος, ἀλλὰ θά εἶναι ἀποτρόπαιος τὸν χαρακτηρὰ καὶ φοβερός τὴν ψυχὴν. Κατὰ χειρόγραφον ἱατροσόφιον, ὅπερ διεφύλαξεν εἰς χεῖρας του ὁ Ν. Πολίτης, «ἂν γεννηθῇ ἀνὴρ ἡμέραν Τρίτην εἶναι ἀκατάδεκτος, ἀψύς, αὐστηρός, ἀδιάντροπος, ἀπρόσωπος, καματάρης, στρατοκόπος, μαγκιλάρης, ἀσπλαγχνός, ἀνελεήμων, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος, κλέπτης, ἄτακτος, ἄσωτος, χωριάτης, χολῆς γεμάτος· ὅμως ἐμπειρός εἰς μάθου καὶ θέλει λάβει κατάραν ἀπὸ τοῦ γονεὺς του καὶ ἀπὸ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς. Καὶ πολλοὶ ὀλίγοι ἀλλάζουν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ποιήματα, ἐὰν γεννηθῶν, εἰς τὴν κακὴν ὥραν». Καὶ ἀλλαχοῦ ἀνεγνώσαμεν: «Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ εἰς τὴν ὥραν τὴν κακὴν γίνεται μεθύστρα, καταλαλήτρια, μονοφάγισσα, δολερὰ καὶ πονηρὰ· τραγουδιστὴν, ἄθεη, ταβερναρίστρα, κλεῦστρα, ψεύστρα, πολυφαγοῦσα, γογγυστρία, ἀδιάντροπη, σουρεῦστρα καὶ διὰ παντός κατατραμένη καὶ ὀλίγαις βρῖσκονται ἀπὸ αὐταῖς, ὅπου ἔχουν τὰ τοι-

αὐτὰ».

Κατὰ περίεργον ὅμως σύμπτωσιν ἄλλοι Εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ πρεσβεύον τὰ ὅπως ἀντίθετα. Εἰς τὴν Βοημίαν ἡ Τρίτη θεωρεῖται αἰσία πρὸς γάμους καὶ ὀδοιπορίας.

Οἱ Σουηδοὶ τρέφουσιν ἰδιαίτεράν συμπάθειαν πρὸς τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἐπιφυλάσσουσιν κατ' αὐτὴν τὴν ἐναρξιν πάσης σοβαρᾶς ἐπιχειρήσεως των. Μόνον ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Τιμπὼλ εἰς βιβλίον του τυπωθὲν πρὸ τεσσάρων περίπου αἰώνων δεικνύει δυσπιστίαν τινὰ πρὸς τὴν Τρίτην. «Τὴν Τρίτην ἐγεννήθη ὁ Κῆν, λέγει, Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μὴ ἐπιχειρῆτε οὐδέν. Ο ἀσθενήσας κατ' αὐτὴν θά ἔχη βρεῖται τὴν νόσον, κατὰ μικρὸν ὅμως διὰ προσφόρου διαίτης ἀνακτὰ τὴν υγιάν. Τὰ δὲ ὄνειρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς ταύτης οὐδεμίαν ἔχουσι πρόρρησιν τῶν μελλόντων καὶ ὁ γεννηθεὶς τὴν ἡμέραν Τρίτης ἔσται μακρόβιος...»

Χειρόγραφός τις Σολωμονικὴ μᾶς ἀποκαλύπτει, ὅτι ἡ ἀπαίσια ὥρα τῆς Τρίτης εἶναι ἡ δεκάτη τρίτη δηλ. 12-1 μεσημβρινή. «Εἰς τὰς 12' πάντοτε φυλάσσοις» παραγγέλλει τὸ μαγικὸν βιβλίον.

Ἀλλὰ περὶ τῆς προλήψεως ταύτης δὲν ἐπαρκουσι βεβαίως αἱ σήλαι ἡμῶν. Ἀλλοι, ἐμοῦ ἀρμοδιώτεροι, ἡσχολήθησαν εὐρύτερον, καὶ εἰς μακρὰς μελέτας των ἀνέφερον πολλά. Δι' ἡμᾶς, ὅπως καὶ διὰ πᾶσαν συγχρονισμένην ἀντίληψιν, εἶναι λυπηρόν, διότι οἱ λαοὶ διατηροῦσιν ἀκόμη τὰς τοιαύτας προλήψεις, τῶν ὁποίων θύματα οὐχὶ ἀπαξ πίπτουσι καὶ ἄνθρωποι ἀνωτέρως μορφώσεως καὶ προορισμοῦ εὐρύτερου.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ 'ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΣΕΛΙΔΕΣ 400
ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ποικίλαι γνώσεις.-Συνεργασία πολλῶν λογίων
καὶ ὅλων τῶν συνεργατῶν
μετὰ τῶν εἰκόνων των

Πλεῖσται λεπτομέρειαι διαφόρων βιομηχανιῶν
μετὰ πολλῶν εἰκόνων.

Επιθεωρήσεις ἀπὸ τὴν
κοινωνικὴν, ἐθνικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν
τοῦ ληξάντος ἔτους.

Εἰκόνες καὶ ἄλλη ὕλη σύμφωνος
πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ «Θησαυροῦ».

Θὰ πωλεῖται χωρὶς ὅδετον δο. 8.50
» » χωρὶς ὅδετον » 12

Επειδὴ θὰ ἐκδοθῇ ὁρισμένος ἀριθμὸς ἀντιτύπων, Συνδρομηταὶ
ἐγγράφονται ἀπὸ σήμερον ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΓΑΠΗ

Σὲ κάποια πού με νοιάζει.

Δὲ θέλω ἐγὼ τοῦ ἔρωτα τὰ ψύχουλα νὰ παίρνω,
θέλω νὰ εἶμαι ὁ ἄρχοντας τ' αὐλον παλατιοῦ μου·
πού ἔχουσιν μέσα στ' ἄπειρο γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα,
Μέρα καὶ νύχτα πάνω ἐκεῖ μαζί νὰ ξενυχτᾶμε
οἱ δύο ψυχές μας ἀγκαλιὰ τοὺς πόνους τοὺς νὰ λένε,
νὰ τοὺς ἀκοῦνε οἱ ἄνθρωποι στὰ γέλοια νὰ ξεσπᾶνε,
καὶ μόν' ὅσοι βαθεῖα ἀγαποῦν σὰν τοὺς ἀκοῦν νὰ κλαῖνε

(Αἰσιρῶσεις).

ΑΛΓΟΣ

Νοέμβριος 1923

ΟΛΙΓΗ ΚΑΠΝΟΛΟΓΙΑ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Πρώτη ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἐφορολόγησε τὴν καπνόκονον (ταμνάκον) τῷ 1621 διὰ τοῦ καρδινάλιου Ρισελιέ. Τῷ 1674 ἡ πώλησις τοῦ καπνοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο μονοπώλιον τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰσέπραξεν 600.000 λιβρῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῷ 1790 ἀνῆλθεν εἰς 32.000.000 εἰς δὲ τοὺς λαθρεμπόρους ἐπεβάλλετο κότεργον ἢ θάνατος. Ἀλλ' ἡ ἔθνοςυνέλευσις ἀντικατέστησε τὰς δρακοντεῖς ταύτας ποινὰς διὰ προστίμου καὶ ἀφήκεν ἐλευθέραν πανταχοῦ τῆς Γαλλίας τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν εἰσαγωγὴν ξένων καπνῶν ἐπὶ ὠρισμένῳ δασμῷ. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω τὸ Κράτος ἔχανε ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ὁ Μέγας Ναπολέων τῷ 1811 ἀνεκατέστησε τὸ κυδεδνητικὸν μονοπώλι-

ον οὐ μόνον διὰ τὴν πώλησιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ καπνοῦ, οὕτω δὲ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐκέρδισε τῷ 1815 φράγκα καθαρὰ 32.600.090.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῷ 1850 ἀνῆλθεν εἰς 104.000.000 τῷ 1870 εἰς 220.000.000 τὸ δὲ 1908 εἰς καθαρὸν κέρδος φρ. 390.000.000. Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ τὸ κράτος κερδίζει κατ' ἔτος ἐκ τοῦ καπνοῦ 200.000.000 φράγκα. Ἐν Τουρκίᾳ τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἐτησίως εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Δημοσίου Χρέους 750.000 λιρῶν μετὰ δὲ τὴν ἀφίερσιν αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς ἐταιρίας τὰ κέρδη νὰ διανέμονται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς κυβερνήσεως,

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράυ, προσεῖδοι ἀλλήλους, ἀνεπαίσθητον δὲ μειδίαμα διέστειλε τὰ χεῖλη των. Ἡ αὐτὴ θεαίως ἰδέα ἐπῆλθεν εἰς ἀμφοτέρους.

— Σοὺν εἶπεν ὁ Κιν-Φό,

— Προστάξατε!

— Τὸ ταῖ;

— Ἰδοὺ! ἀπήντησεν ὁ Φράυ.

Ὁ Σοὺν θὰ ἔλεγε θέβαιχ ὅτι τοῦτο ἀδύνατον.

Ἀλλὰ τοιαῦται δυσκολίαι δὲν ἦσαν δυσκολίαι διὰ τοὺς δύο πράκτορας.

Ἐξήγαγε λοιπὸν ὁ Φράυ ἐκ τοῦ σάκκου μικρόν τι μηχανήμα. ἀπαράιτητον συμπλήρωμα τῶν συσκευῶν Βούτων καὶ χρησιμεύον ἐν νυκτὶ μὲν ἀντὶ φανοῦ, εἰς τὸ κρύον δὲ ἀντὶ ἐστίας, καὶ ἀντὶ μαγγαλίου ὅσκις θέλῃ τις νὰ παρασκευάσῃ θερμὸν τι ποτόν.

Οὐδὲν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἀπλοῦστερον τοῦ μηχανήματος ἐκείνου. Πέντε ἀπλοῦς σωλῆν, πέντε ἢ ἑξὶ δακτύλων τὸ μήκος, συνδεόμενος πρὸς δοχεῖον μεταλλινόν, δύο ἔχον στρόφιγγας, μίαν πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἄλλην πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἐμπεπηγμένον ἐντὸς τεμαχίου φελλοῦ. ὡς τὰ θερμόμετρα τῶν λουτρῶν.

Ὁ Φράυ ἔθηκε τὸ μηχανήμα αὐτὸ ἐπὶ τῆς λείας ἐπιφανείας τῶν κυμάτων καὶ ἤνοιξε διὰ τῆς μίας μὲν χειρὸς τὴν ἄνω στρόφιγγα διὰ τῆς ἄλλης

δὲ τὴν κάτω, προσηρμοσμένην εἰς τὸ ὑποδύχιον δοχεῖον.

Πάραυτα ὥραία φλόξ ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ τοῦ ἀκρου, μεταδίδουσα ἱκανὴν θερμότητα.

— Ἰδοὺ ἡ φωτιά μου! εἶπεν ὁ Φράυ.

Ὁ Σοὺν δὲν ἐπίστευε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Ἀνάπτεις φωτιὰν μετὰ τὸ νερόν! ἀνεφώνησεν.

— Μετὰ τὸ νερόν καὶ μετὰ τὴν ἀντιφωσφορύχον! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ.

Ἐνθὺ τὸ ὑδρογόνον ἔκαιεν ἀπὸ τοῦ ἀκρου τοῦ σωλῆος, ὁ Κραίγ ἐκτάτει ὑπεράνω τοῦ δοχείου πλήρη γλυκέας ὕδατος, ὅπου εἶχεν ἀντλήσει ἀπὸ μικροῦ δοχείου κεκλεισμένου ἐντὸς τοῦ σάκκου του.

Μετὰ τινὰ στιγμὰς τὸ ὑγρὸν ἐκχύλασε καὶ ὁ Κραίγ ἔχυσεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ δοχείου, περιεχούσης ἐξαιρετικόν τέλει. Ἐπὶ δὲ τὸ θερμὸν τῶν ποτῶν ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σοὺν κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον, χωρὶς οὐδὲν δόλως νὰ διαμαρτυρηθῶσιν.

Ἀναπαύθεντες οὕτω καὶ ἀναλαβόντες δυνάμεις, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ ἑταῖροί του ἀνεπέτασαν πάλιν τὰ μικρά των ἱστία καὶ ἐπ' ἀνέλαβον τὸν πρὸς δυσμὰς πλοῦν αὐτῶν, ὃν τοσοῦτον εὐχαρίστως εἶχε διακόψει ἡ πρωϊνὴ των ἐστίασις.

Ὁ ἀνεμος διετηρήθη ἐπὶ δώδεκα

ἔτι ὥρας, καὶ οἱ σκάφανδροι ῥοιόμενοι ἐξάφρην μάλιστα ἔχοντες ἀνάγκη νὰ διατηρῶσι τὴν εὐθεΐαν διὰ ἐλαφρᾶς τινος κινήσεως τῆς κώπης τῶν καὶ ταρασσόμενοι ἐνίοτε ὑπὸ θαλασσίων τινῶν ζώων ἅτινα ἐφόδιζον μὲν τὸν δυστυχῆ Σούν ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ ἀδλαβεῖς δελφίνες.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τούτοις ἔπασεν ὁ ἄνεμος ἐντελῶς, καὶ μάλιστα τοῦ ἰδιότροπός τις καὶ παροδικῆς πνοῆς ἐπλήρου ἐπὶ στιγμὴν τὰ τριγωνικά τῶν φυγάδων ἱστία.

— Ἡ θέσις μας... εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Γίνεται σοβαρά! συνεπλήρωσεν ὁ Φράν.

Πάντες ἐσταμάτησαν ἐπὶ στιγμὴν. κατεβίβασαν τοὺς ἰστούς, καὶ ἀναλαβόντες τὴν καθέτον αὐτῶν θέσιν ἐθεώρησαν κύκλῳ τὸν ὀρίζοντα.

Ἡ θάλασσα ἦτο πάντοτε ἔρημος οὐδὲν δὲ ἱστίον οὐδὲ ἀτμοπλοίου καπνὸς διέστιζε τὰ δάθη τοῦ ὀρίζοντος.

— Μετὰ τὰ κωπιά! ἐφώνησεν ὁ Κιν Φό.

Τὸ φῶνημα τοῦτο ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ οἱ σκάφανδροι ἀνέλαβον πάλιν ὅτε μὴν πρηγεῖς, ὅτε δὲ ὑπτιοὶ, τὴν πρὸς δυσμὰς ὁδὸν.

Ἐδαινον ὅμως λίαν βραδέως, διότι ἡ κωπηλασία ἐκούραζε τοὺς ἀσυνεῖστον βραχίονας τῶν ναυτοπορούντων, οἵτινες ἄλλως ἡναγκάζοντο πολλάκις νὰ σταματῶσιν, ὅπως ἀναμένωσι τὸν ὑστεροῦντα καὶ αἰμώζοντα Σούν.

Ἐπεῖμα δὲ καὶ ἡπέλει αὐτὸν ὁ κύριός του· ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμενεν ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς ἐπιτιμήσεις, διότι ὁ πλόκαμός του οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον, ἡσφαλισμένος ὑπὸ τὴν ἐλαστικὴν του συ-

σκευὴν.

Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν φάνησαν σπάνιά τινα πτηνά· ἀλλ' ἦσαν λάροι, οἵτινες ἀνάγονται εἰς τὸ ἀναπεπταμένον πέλαγος καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐπομένως οὐδαμῶς ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ ξηρὰ ἦτο ἐγγύς. Οὐχ ἦττον ἐθεωρήθησαν ὡς καλὸς οἰωνός.

Τὴν τετάρτην ὥραν εὐαρίθμως ὅμιλος ἔστη καὶ πάλιν ἀλλὰ λίαν κεκημηκώς. Ἄνεμος ἀρκετὰ ἰσχυρὸς εἶχεν ἐγερθῆ, ἀλλ' ἔπνεε δυστυχῶς ἐκ μεσημβρίας. Ἦτο δὲ τοῦτο ἥλιαν δυσάρεστον, διότι οὔτε νὰ πλαγιάσῃ πρὸς τὸν ἄνεμον ἡδύνατο οἱ σκάφανδροι, στερούμενοι σκάφους, οὔτε νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτὸν ἦτο φρόνιμον, ἵνα παρασυρθῶσιν οὕτω πρὸς βορρᾶν.

Ὁ σταθμὸς ὑπῆρξε μακρὸς, ἐδᾶπανθήθη δὲ οὐ μόνον εἰς ἀνάπαυσιν ἀλλὰ καὶ εἰς γέμνα, ὅπερ δὲν ἐνέμετο τοσοῦτον φαῖδρον ὅσον τὸ πρὸ γευμα.

Ἡ νύξ ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ μετὰ τινὰς ὥρας· ὁ ἄνεμος ἠύξανεν... Τί τὸ πρακτέον;

Ὁ Κιν Φό, στηρίζόμενος ἐπὶ τῆς κώπης του, συνωφρυνόμενος καὶ ἀγανακτῶν μᾶλλον ἢ ἀνησυχῶν ἐπὶ τῇ διαρκείᾳ ἐκείνῃ τῆς τύχης καταδρομῇ, οὐδὲν ἔλεγεν. Ὁ Σούν ἐγόγγυζεν ἀδιακόπως καὶ ἐπτερνίζετο ἤδη.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράν συνησθάνοντο ὅτι νοερῶς ἡρωτῶντο ὑπὸ τῶν συνοδοιπόρων των, καὶ ἡγνόνου τί νὰ ἀπαντήσωσι.

Τέλος πάντων τύχη τις αἰσία παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπάντησιν.

Ολίγον πρὸ τῆς πέμπτης ὥρας ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράν, ἐκτείναντες συγχρόνως τὴν χεῖρα πρὸς μεσημβρίαν ἀνεφώνησαν.

— Ἰστίον!

Ἀληθῶς δὲ εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἐφαίνετο ὑπερπλέον σκάφος πλησίστιον, ὅπερ πιθανώτατα, ἂν ἠκολούθει τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, ἐμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ διαβῇ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου εἶχε σταθῇ ὁ Κιν Φό καὶ οἱ σύντροφοί του.

Ἐπρεπε λοιπὸν ἀδιστακτικῶς νὰ κόψωσι τὸν δρόμον τοῦ πλάιου, κατευθυνόμενοι καθέτως εἰς συνάντησίν του, καὶ οἱ σκάφανδροι ἐτράπησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ μετὰ νέων δυνάμεων, αἰσθανόμενοι ὅτι εἶχον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν σωτηρίαν των, καὶ ὅτι κρισιμώτατον ἦτο νὰ μὴ τὴν ἀφίσωσι νὰ διαφύγῃ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου δὲν ἐπέτρεπε πλέον νὰ ἀναπετασθῶσι τὰ μικρὰ ἱστία· ἀλλ' ἤρκεον αἱ κώπαι καὶ ἡ ἀπόστασις ἄλλως δὲν ἦτο μεγάλη.

Τὸ σκάφος ἐμεγεθύνετο ὁλονὲν ὑπὸ τὸν αὖξοντα ἄνεμον. Ἦτο δὲ πλοῖον ἀλιευτικόν, καὶ ἡ ἐμφάνισις του ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ παραλία δὲν ἀπέχετο μακρὰν, διότι οἱ Κινέζοι ἀλλεῖς σπανίως τολμῶσι νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ πέλαγος.

— Ἐμπρός, θάρρος, ἐφώνησαν οἱ Φράν καὶ Κραίγ, κωπηλατοῦντες μετὰ ζήσεως.

Ἀλλ' ἦτο περιττὴ πᾶσά των παραρμῆσις. Ὁ Κιν-Φό ἐξηλασμένος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἐπλεεν ὡς σκάφος δρομικόν, ὁ δὲ Σούν ὑπερέβαινε ἀληθῶς αὐτὸν καὶ προέτρεχε τῶν ἄλλων, ἐκ φόβου μὴ ἀπολειφθῇ ὀπίσω.

Ἡμῖν περίπου μίλιον ὑπελείπετο, ὅπως προσεγγίσωσιν εἰς τὸν δρόμον τῆς λέμβου. Ἀλλως δὲ ἦτο ἡμέρα ἔτι, καὶ οἱ σκάφανδροι θὰ ἐφαίνοντο ὅπως ὅποτε εἰς τοὺς ἀλι-

εῖς, ἢ τοῦλάχιστον θὰ καθίσταντο ἀκουστοί. Ἀλλ' ἄρα γε δὲν θὰ ἐτράμαζον οἱ ἀλιεῖς πρὸς τὴν θέαν τῶν παραδόξων ἐκείνων θαλασσίων τεράτων, καὶ δὲν θὰ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐνδεχόμενον καὶ σοβαρόν.

Ὅπως ὅποτε ἦτο ἀνάγκη ἀπαραιτήτος σπουδῆς, καὶ οἱ βραχίονες ἐτείνοντο, αἱ κώπαι ἐπληττον ταχέως τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα, ἡ ἀπόστασις ἡλαττοῦτο ὁλονὲν, ὅτε ὁ Σούν προπορευόμενος πάντοτε, ἔβαλεν αἰφνης τρόμου κραυγὴν.

— Σκυλόφαρον! Σκυλόφαρον!

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν εἶχε δικάσιον αὐτὴν τὴν φορὰν.

Εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι περίπου θεμάτων ὑπερεῖχον τοῦ ὕδατος νὰ δύο πτερύγια ζώου ἀδηφάγου ἰδιάζοντος εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας, ὅπερ δικαίως ἀποκαλεῖται τυγροειδὲς κερχάριος.

— Μετὰ τὰ μαχαίρια, ἐφώνησαν ὁ Φράν καὶ ὁ Κραίγ.

Καὶ ἦσαν ἀληθῶς τὰ μόνα ἔπλα - ἀνεπαρκῆ πιθανῶς - ἅτινα ἡδύνατο νὰ διαθέσωσιν.

Ὁ Σούν ἐννοεῖται εἶχε σταματήσει εὐθύς,

Ὁ κερχάριος εἶχεν ἴδῃ τοὺς σκάφανδρους καὶ κατηυθύνετο πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ τινὰς δὲ στιγμὰς τὸ κολοσιαῖον αὐτοῦ σώμα φέρον πρᾶσιγας ραβδώσεις καὶ κηλίδας, ἐφάνη διὰ τῶν διαφανῶν κυμάτων. Ἦτο τερας ἀληθὲς δεικτικὸν περίπου ποδῶν ἔχον μήκος.

Κατ' ἀρχὰς ὁρμήσε πρὸς τὸν Κιν Φό, καὶ ἐπιστρέψῃ κατὰ τὸ ἦμισυ ὅπως τὸν ἀρπάσῃ. Ἀλλ' ἐκεῖνος διέτηρησε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀταραξίαν, καὶ καθ' ἡν στιγμὴν ὅρα κατ' αὐτοῦ ὁ κερχάριος, ἐσθίριζεν ἐπὶ τὴν ράχιν του τὴν κωπὴν αὐτοῦ καὶ ἰσχυ-

ρως ὠθήσας ἀπεμακρύνθη ταχύς.

Ο Κραίγ καὶ ὁ Φράυ προσήγγισαν πάραυτα, ἔτοιμοι εἰς προσβολὴν καὶ εἰς ἀμυναν.

Ο καρχαρίας ἐδυθίσθη τότε πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνεφάνη πάλιν ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα του, ὅπερ ὡμοίαζε πρὸς φοδερὰν ψαλίδα, ὥπλισμένην διὰ τετραπλῆς ὁδόντων σειρᾶς. Ο Κιν Φά ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρώτην ἐπιτυχὴ του κίνησιν, ἀλλ' ἡ κόπη του συνήντησε τοὺς ὁδόντας τοῦ ζώου, ὅπερ τὴν ἔκοψε διὰ μιᾶς.

Ο καρχαρίας ἡμιπλαγιάσας ὤρμησε κατὰ τῆς δορᾶς του, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην στιγμὴν πίδακες αἵματος ἀνεπήδησαν καὶ ἡ θάλασσα πέριξ ἐδάφη διὰ πορφυροῦ χρώματος.

Ο Κραίγ καὶ ὁ Φράν εἶχον πληγῆσαι κατ' ἐπανάληψιν τὸ ζῶον, αἱ δὲ μακραί των ἀμερικανικαὶ μάχαιραι εἶχον κατορθώσει νὰ διαπεράσωσι τὸ τραχὺ δέρμα τοῦ τέρατος.

Ἦνοιξε τότε ἐκεῖνο τὸ εὐρύ του στόμα καὶ ἐπανεκλείσεν αὐτὸ μετὰ πατάγου φοδερῶ, ἐν ᾗ ἡ οὐρά του, ζέρουσα τὰ κύματα, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ Φράυ, καὶ προσκαλοῦσα αὐτὸν κατὰ τὴν πλευρὰν τὸν ἔρριψε δέκα πόντους μακράν.

— Φράυ! ἐφώνησεν ὁ Κραίγ μετὰ προφανοῦς ὀδύνης.

— Οὐδρὰ ἀπήντησεν ὁ Φράυ ἐπανερχόμενος εἰς προσβολὴν διότι χάρις εἰς τὸν ἐλαστικὸν του θώρακα δὲν εἶχε πληγῶθεϊ.

(Ακολουθεῖ)

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Τηλέφ. 40—74 ΑΘΗΝΑΙ

Συνεργασία Ε. Α. ΚΑΜΠΑ ἱατροῦ Γυναικολόγου.

Ακτινοσκοπήσεις, Ακτινοθεραπεῖαι, Ακτινογραφίαι,

Μηχανοθεραπεῖαι, Διαγνωστικὴ, Χρόνια νοσήματα

Θεραπεύονται ἀνευ φαρμάκων εἰμὴ δι' ἰδιαιτέρας ὁλως μηχανικῆς μεθόδου, ἀνωδύνου καὶ ἀνακουφιστικῆς, πλεῖστα ὅσα χρόνια νοσήματα δυσίατα ἢ καὶ ἀνίατα μέχρι σήμερον θεωρούμενα ἴστω

Ρευματισμοί, Ισχυαλγίαι, Στοιμαχικά, δυσκοιλιότης, Προστατίτις, Ψαμμίασις, Ανυπνία, Αναιμία, Εξηντλημένοι ὁργανισμοί, Παράλυσεις, Συρίγγια, Ατονα ἔλκη, Πολυσαρκία, Αἰμορροΐδες κτλ. Προλαμβάνεται καὶ σημαντικῶς βελτιώνεται ἡ Αρτηριοσκληρώσις

ΤΜΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τοκετοί, Στείρωσεις, Μητρίτιδες, Χρόνιοι κατάρροι, Συρίγγια, Κυστίτιδες κτλ.

Δι. ἰδιαιτέρας μεθόδου μετὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ

ἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς ἐν ἡμι-κυκλίῳ καθόν-ται σοβαροὶ κύριοι — τραπεζίται οἱ περισσότεροι — καὶ εἰς τὸ μέσον ὑψοῦται ἡ πελώρια κληρονομία μετὰ περιστροφικῇ μετὰ χιλιάδας λαγῶν, ποὺ φαίνονται σὺν σκουληρία. Χαῖροι καὶ χασομέρηδες στέκουν ὅσθιεν σχηματίζοντες κύκλον. Οἱ περισσότεροι δὲν ἔχουν ἀσφαλῶς οὔτε μίαν μετοχὴν. Καὶ ὅμως ἀγαμένουν ἐπὶ ὥραν πολλὴν διὰ νὰ παρακολουθήσωσιν τὴν ἱεροτελεσίαν τῆς τύχης. Ἐνα παιδάκι τοῦ δορυφορίου — τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἔπρεπε νὰ ἦτο τροφίμος τοῦ οἴκου τῶν τυφλῶν ἀφοῦ καὶ ἡ τύχη εἶναι τυφλὴ — ἀνασηκώνει τὸ μανίκι τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ βυθίζει τὸν γυμνὸν βραχίονα εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν ἀριθμῶν ποὺ εἶναι μέσα εἰς σωληνώσει καὶ ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύει μίαν μετοχὴν, μίαν προσδοκίαν κέρδους. Καὶ ἀλείφει ἕνα λαχνόν, τὸν ἀνασύρει καὶ ὁ προϊστά-

μενος τῆς Τραπεζῆς τὸν ἐξαγγέλλει με φωνὴν χαμηλὴν, θὰ εἰλέγῃ τις συγκεκριμένην.

Μεταξὺ τῶν θεατῶν στέκεται καὶ ἓνας νέος. Εἰς τὸ πρόσωπόν του διαγράφεται μία ἀνησυχία, μία συγκίνηση. Εἶχε ὁμολογίαν θὰ τὸ ὁμολόγῃ ἂν ἠρωτάτο — καὶ τὰ ὡραϊότερα ὄνειρα εἶχε πλάσῃ, ἐὰν ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἦτο ὁ ἰδικὸς του. Εἰσὶν οἱ 70.000! Θὰ ἐξασφάλιζε τὸ μέλλον του. Θὰ ἠγόραζεν ἕν σπιτάκι ἢ θὰ ἦνοιγε κατὰ τῆμα, θὰ ὑπάρδρευετο — καὶ αὐτὸ ἀκόμα τὸ τόλμημα θὰ ἔκαμνε — ἐκείνην π' ἀγαποῦσε, καὶ τί δὲν θὰ ἔκαμνε! Νὰ ἦτο αὐτὸς ὁ τυχερός! Θὰ ἦτο ἡ σωτηρία του, ἡ εὐτυχία του. Ο διοικητὴς φωνάζει ὅσον ἡμπορεῖ καθαρώτερα μετὰ τὴν ἀσθενῆ φωνὴν του:

— 246 χιλιάδες.

Ο νέος ὄχθη. Σημπίαντες οἱ πρώτοι ἀριθμοὶ μετὰ τὸν ἰδικόν του. Σιγὴ νεκρική.

— 417.

Απογοήτευσις! Ἡ τύχη διὰ νὰ τὸν εἰρωνεύθῃ ἔπαυσε μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς, ἐταχυδακτυλουργήσας τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀνέστρεψε τὰ νηφία. 714 ἦτο ὁ ἀριθμὸς του, ὁ 417 ἐκέρδισε.

Κεῖται σὺν ὄνειρό του. Εἶχον ἰδῇ τὴν νύκτα ὅτι εἶχε δικό του αὐτὸ κίνητο, χρηματοκιβώτιον καὶ μίαν

μικροῦλαν στὰ κόκκινα ντυμένη. Ησαν σημεία ολοφάνερα. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀποτυχίαν εἰσφέρει πάντα ἡ ἐλπίς μίαν ἀκτίνα, εἶπε· «Μπορεῖ στὴν ἄλλη κλήρωσι νὰ μοῦ πέσῃ».

Οταν ἐτελείωσε ἡ ἐκκύβευσις, ἐσηκώθη νὰ φύγῃ. Αλλ' ἐσκέφθη ν' ἀλλάξῃ μὲ καινουργὴ γαρτονομίσματα ἐν πεντακοσάρικο. ἀναζητεῖ τὸ πορτοφόλι του. Πουθενά. Ψάχνεται. Κυττάζει γύρω του. Τίποτε. Κρύος ἰδρὼς τὸν περιβρέχει. Τὸ πορτοφόλι εἶχε κάμει περὰ. Ἐνῷ ἀνέμενε τὴν τύχην, τὴν στιγμὴν ἴσως ποῦ ἐβύθιζε τὸ ὄρφανὸ χέρι του εἰς τὴν κληρονομίαν, ἐβύθιζε καὶ ὁ λωποδύτης τὸ δικό του χέρι στὴ τσέπη τῆς δέσμης του.

Αὐτὸς ἦτο ὁ τυχερὸς τῆς ἡμέρας! Οχι μόνον δὲν ἐκέρδισε τίποτε. Ἀλλ' ἔχασε καὶ τὴν μόνην περιουσίαν ποῦ εἶχε στὸ πορτοφόλι του, τὸ ὅποιον εὑρίσκει πρὸ ὀλίγου μικρὸν διὰ νὰ χωρέσῃ τὰς 70.000.

Οταν κατέβαινε τὴν κλίμακα μὲ βῆμα συρόμενον, ἐνῷ εἶχε ἀναβῆ δυο-δυὸ τὰ σκαλιά. ἐπιθύρριζεν εἰρωνευόμενος τὸν ἑαυτὸν του.

— Ἀν ἔχῃς τύχην διάβαινε καὶ ριζικὸ περκατέι.

I ΚΑΙ 80

Ο παλαιὸς μου φίλος ἐκάθητο εἰς μίαν πολυθρόναν. Ἐκάπνιζεν ἐνῷ ἤκουε κάποιον διαμαρτυρούμενον διὰ τὴν αἰσχροκερδίαν. Ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ ἤρρισε νὰ μᾶς ἀφηγηταὶ μίαν παλαιὰν ἱστορίαν.

Πρὸ 50 ἐτῶν ἤμουν φοιτητής. Εἰς τὴν μακαρίαν ἐκείνην ἐποχὴν 1 δρ. καὶ 10 λεπτά εἶχε τὸ εἰσιτήριο πρῶτης θέσεως μετ' ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Νέον Φάληρον. Μία δρ. καὶ 80 λεπτά εἶχε μετὰ εἰσιτηρίου τοῦ θεά-

τρου Φαλήρου. τὸ ὅποιον ἐκεῖτο ὅπου σήμερον ἡ Λοῦνα Πάρκ. Δηλαδή 70 λεπτά προσετίθεντο διὰ τὸ θέατρον, τὸ ὅποιον ἦτο μὲν σανιδόπηκτον, ἀλλὰ ἐστεγάσεν ὅπερ ἰταλικὴν ἢ ὁπερέτταν γαλλικὴν, πολὺ καλὰ. Τὰς μετεκάλει ἡ ἐταιρεία τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Πειραιῶς. Ὅζτω μὲ 2—2.50 δρ. ἔτρωγε κανεὶς εἰς τὸ παραλιακὸν ξενοδοχεῖον ἐπαρκεστάτα. Δηλαδή ἑνα τέλειον ἰόνον γλέντι μὲ 4 δραχμὰς. Γεῦμα, θέατρον, σιδηροδρόμος. Τότε μάλιστα συνέβη καὶ ἐν ἐπεισόδιον ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐδημιουργήθη περιεγοτάτη δίκη. Ὁ ἰδιόρρυθμος καθηγητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν Ἀντώνιος Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὴν θάλασσαν παρὰ τοὺς στῆλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, — ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ εἶναι καὶ σήμερον γνωστὴ ἡ θέσις «Μπάνια τοῦ Δαμασκηνοῦ» — κατήλθεν ἐν ἀπόγευμα εἰς Ν. Φάληρον ἀγοράσας μὲ 1.80 εἰσιτήριο σιδηροδρομικὸν μετὰ θεάτρον. Ἀλλ' ἔνεκα ἀδιευθεσίας τῆς ὑψιφώνου ἡ παράστασις ἀνεβλήθη. Ὁ Δαμασκηνὸς τότε ἤξιώσε νὰ τοῦ ἐπιστραφῇ παρὰ τοῦ ταμίου τοῦ σιδηροδρόμου ἡ 1 καὶ 80. Ὁ ὑπάλληλος ἔφερε ἀντιρροήσεις καὶ ὁ Δαμασκηνὸς ἤγειρεν ἀγωγὴν κατὰ τῆς Εταιρείας τοῦ σιδηροδρόμου ζητῶν 1) τὴν ἐπιστροφὴν τῆς 1 καὶ 80. 2) Ἀποζημίωσιν 800 δραχμῶν διότι ἔχασε τὸ ἀπόγευμά του τὰς ὥρας τοῦ ὁποῦ θὰ ἐξυπνοποιεῖ διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς του μελέτας. Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπερορίσθη ἀγωγὴ του, ἀλλ' εἰς τὸ ἐφετεῖον ἐκέρδισε τὴν δίκην. Ἡ ἀγωγὴ του ἐγένετο δεκτὴ ὡς πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς 1.80 καὶ ἀπερορίσθη ὡς πρὸς τὸν ἀποζημίωσιν. Ὁ Δαμασκηνὸς ἐδαπάνησε διὰ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν καὶ

δικαστικὰ ἔξοδα δρ. 300 ἐνῷ τοῦ ἐπεδικάσθησαν ἔξοδα δρ. 46. Δηλαδή ἔλαβε 1 καὶ 80 καὶ ἔχασε 254.

Ἐνῷ ἐγελοῦσαμεν μὲ τὸ πάθημα τοῦ μαθηματικοῦ ὅστις πρῶτην φοράν θὰ ἔκαμε τόσῳ ἐσφαμένους ὑπολογισμούς, κάποιος εἶχε τὴν ἀφέλεια νὰ ἐρωτήσῃ τί θὰ ἐπλήρωνε σήμερον ἀντὶ τῶν 70 λεπτῶν διὰ τὰ ὁποῖα ἤγειρε κυρίως τὴν ἀγωγὴν καὶ δι' ἔξοδα τῆς δίκης. Ἀπεπειράθη νὰ κάμῃ ὑπολογισμὸν, ἀλλὰ παρητήθη, προσβληθεὶς ὑπὸ τε ταρταίου πυρετοῦ...

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

- Μὲ συγχωρεῖτε...
- Παρακαλῶ...
- Πῶς εἶσθε;
- Καλὰ εὐχαριστῶ.
- Δὲν μ' ἐνθυμεῖσθε;
- Πῶς δὲν σᾶς ἐνθυμοῦμαι!
- Ἀλλάξατε λίγο.
- Ε! ὅσον καὶ ἂν εἶναι... Ἡ ἡλικία, τὰ βάρη...
- Σεῖς πῶς περνάτε;
- Δόξα σοι ὁ Θεός.
- Ἡ γυναῖκα σας;
- Μὰ δὲν ἔχω γυναῖκα.
- Τί; πέθανε;
- Οχι! εἶμαι ἀνύπανδρος. Ἡ κυρία σας;
- Δὲν ἔχω κυρία.
- Διεσπύχητε.

— Μὰ εἶμαι ἐλεύθερος.

— Μὲ συγχωρεῖτε. Λάθος ἔκαμα.

— Μὰ κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο ἔπαθα. Μοι αἴψτε τόσον πολὺ ἐνὸς φίλου μου.

— Καὶ σεῖς ἐνὸς ἰδικοῦ μου

— Ονομάζεσθε παρακαλῶ,

— Νέτρος Πετρίδης.

— Καὶ σεῖς:

— Παῦλ ὁ Παυλίδης.

— Χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν σας.

Κ' ἐγὼ ἐπίσης.

— Μιὰ ἰδέα, Τώρα ποῦ γνωρίζετε, ἀκριβῶς διατί δὲν ἐγγωριζόμεθα, νὰ βλέπωμεθα, νὰ πηγαίνωμεν σὲ κανένα κέντρον νὰ διασκεδάζωμεν.

— Εὐχαρίστως. Ἀφοῦ εἴμεθα ζήγαμοι...

— Νὰ σᾶς ἰδῶ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου καμμιά ἡμέρα. Ὁδὸς Σκουφῶν 50.

— Καὶ σᾶς εἰς τὴν γκαρσονιέρα μου. Ὁδὸς Σκουφῶν 50.

— Addio.

Au revoir.

Δ. Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΑΥΡΗΣ

Μακεδόν

Ευκατολόγος

24 Προαστίου 3 ἔμ.μ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΠΟ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλοδολογίας Παιδαγωγ. 9 Τηλ. 888.

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Σήμερον Κυριακήν θὰ γείνη ἡ ἐκδρομή τῆς Φοιτητ. λέσχης εἰς τὴν Χελιδονοῦ τῆς Κηφισιάς. Τὴν μεθεπομένην δὲ Κυριακὴν θὰ ἐκδράμῃ εἰς τὴν Ελευσίνα.

Ποχίσαν καὶ αἱ τακτικαὶ διαλέξεις αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦνται ἀπὸ πολλοὺς ἀκροατάς.

Θεορὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου μας καὶ ποιητὴν κ. Κ. Παλαμᾶν ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του.

Τρομερὰ ὑπερτίμησις εἰς τὰ βιβλία τῶν Φοιτητῶν. Πρωτοφανὴς αἰσχοκέρδεια εἰς βάρος μας.

Φοιτητὴς τῆς Νομικῆς παραδίδει Γαλλικὰ μὲ πολλὰ μικρὰν ἀμοιβὴν καὶ ζητεῖ τὴν ὑποστήρηξιν τῶν κ. κ. συναδέλφων. Γράψατε εἰς τὸν ὑποφαινόμενον «Φοιτητ. Λέσχην» καὶ θὰ σᾶς τὸν συστήσῃ.

Οἱ ἐπαρχιωταὶ φοιτηταὶ ἐτοιμάζονται γιὰ τὰς πατρίδας των, πολλοὶ μάλιστα ἐφυγαν. Ο λόγος εἶνε ὅτι τὰ μαθήματα διακόπτονται πλέον τοῦ μηνὸς λόγῳ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐορτῶν.

Εβγήκε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον μας ἡ πρώτη Δεσποινὶς Δικηγόρος ἐφέτος. Σὲ ὀλίγον καιρὸν ὅμως θὰ ἔξῃ πολλὰς συναδέλφους.

K.B.KANEΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΟΛΑΙ

ΑΝΤΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Καθ' ὃν ὥραν τὸ μάρκον ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη τῶν 12 μηδενικῶν (5.000.000.000.000 δι' ἓν δολλάριον) ὁ ἰδιοκτῆτης ἐνὸς Σαξωνικοῦ ἐργοστασίου δερματοποιίας εἰσῆλθεν ἐν νέον νόμισμα ἰδικῆς του ἐφευρέσεως.

Επειδὴ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δὲν εἶχε πλέον ἀρκετὰ κιβώτια χαρτονομισμάτων διὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἐργάτας του, ἤρchiσε νὰ τοὺς καταβάλλῃ ἐν μέρος τῆς ἀμοιβῆς των εἰς... σόλας ὑποδημάτων.

Αἱ σόλαι αὗται φέρουν τὴν σφραγίδα τοῦ ἐργοστασίου μὲ τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας.

Ο ἐργοστασιάρχης δὲ διὰ μιᾶς δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας παρακαλεῖ τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλασσόμενους καὶ ἐν γένει ὅλον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, νὰ δέχωνται εἰς πληρωμὴν ἐκ μέρους τῶν ἀγοραστῶν τὰς σόλας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι, ἄλλως τε, ὡς ἔχουσαι αὗται καθ' ἑαυτάς ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν, εἶναι προτιμότεραι ἀπὸ τὰ χαρτονομίσματα.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Σύνδεσμος

Ελλην. ἀθλητικῶν Σωματείων

Τὸ Νέον Διοικητ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ελλ. Γυμν. καὶ Ἀθλητ. Σωματείων ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του μετὰ ζήλου καὶ φαίνεται ὅτι ἡ διετής αὐτοῦ περίοδος θὰ σημειώσῃ μίαν ἐξαιρετικὴν προσπάθειαν γιὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ελλ. ἀθλητισμοῦ οἷτινος ἐτάχθη ὁ ρυθμιστὴς καὶ ἐμπνευστής.

Εν τῇ τελευταίᾳ Γεν. Συνελεύσει καθ' ἣν περιορίσθη ὁ προϋπολογισμὸς, εὐρύτατα ἐγένετο λόγος περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ελλ. ἀθλητῶν εἰς τὴν Παρισίνην Ολυμπιάδα καὶ πρακτικαὶ ἠκούσθησαν γνώμαι περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου προπονήσεως τῶν ἀθλητῶν, ποικίλαι δὲ ἠντηλλάγησαν γνώμαι αἰτινὲς θὰ ἐκπολήξωσι εἰς ἀποφάσεις ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ολυμπιακῆς Επιτροπῆς.

Τὰ διάφορα τοῦ Συνδέσμου τμήματα ἐκλήθησαν εἰς εἰδικὰς συνεδρίας, παραγγελία εἰς Εὐρώπην νέων Γυμν. ὁργάνων ἐδόθη καὶ ὁ περ κυριώτατον ἀπεφασίσθη ἡ λίαν προσεχῶς ἐναρξίς ἐκδόσεως μηνιαίου ἐπισήμου τοῦ Συνδέσμου ἀθλητῶν δελτίου ἐν ᾧ θὰ περιλαμβάνετε ἡ κατὰ μῆνα ἐπιτελουμένη ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ Γυμν.

Σωματείων καὶ κάθε σχετικὴ λεπτομέρεια γενικοῦ ἐνδιαφέροντος χρησίμου διὰ τὰ Σωματεῖα καὶ τοὺς ἀθλητάς.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ δελτίου τούτου προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ πραγματοποιουμένη ὡς ἐλπίζεται ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους θὰ πληρώσῃ μίαν ἀνάγκην ἀθλητικὴν θὰ περιβάλλῃ διὰ τοῦ ἐπισήμου κύρους κάθε ἐλλ. ἐπίδοσιν, θὰ συνδέσῃ διὰ πνευματικῆς ἐπικοινωνίας τὰ Γυμν. Σωματεῖα καὶ θὰ γνωρίσῃ αὐτὰ πρὸς ἀλλήλα στενότερον καὶ θὰ καταστή τὸ ἐντυπωσιζόν τοῦ ἐλλ. ἀθλητ. κόσμου καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐπιτελουμένης εἰς ἑκαστὸν Σωματεῖον ἀθλητ. ἐργασίας.

Αγὼν πεζοπορίας.

Τὸ πεζοπορικὸν τμήμα τοῦ αἰοῦστον «Πεζοπορικοῦ Συνδέσμου» τῆς πόλεως μας προκηρύσσει ἀγῶνα πεζοπορίας βάσιν ἐπιβόρτου δρόμου ὀλικῆς ἀποστάσεως 40 περίπου χιλιομέτρων ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πιπῆρον μετ' ἐπιστροφῆς.

Ο ἀγὼν θὰ γείνη τὴν Κυριακὴν 13ην τοῦ μηνὸς Ιανουαρίου 1924.

Εἰς τὸν ἀγῶνα δύνανται νὰ μετέσχωσι πᾶν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τὰ μέλη τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐλλ. Γυμν. Σ. ἁλλῶν καὶ ἁλλῶν ἀγωνιστικῶν Σωματείων κα-

θώς καὶ πᾶς φίλαθλος ἔστω καὶ μὴ ἀνήκων εἰς Σωματεῖον.

Αἱ δηλώσεις συνοδευόμεναι καὶ ὑπὸ πιστοποιητικοῦ ἰατροῦ βεβαιούντος ὅτι οὐδεμία πάθησις κωλύει τὸν μετέχοντα, πρέπει νὰ ἔχη κατατεθῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Οδ. Συνδέσμου» (δόδος Νίκης 26) μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐσπεράς.

Ἡ ἐκκίνησις τῶν πεζοπόρων ἀγωνιστῶν θὰ γείνηται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ολγας Διδασκαλείου τῆς Γυμναστικῆς τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωίας τέρμα δὲ θὰ εἶναι τὸ αὐτὸ Γυμναστήριον. Απαγορεύεται εἰς πάντας ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ ὁ τροχάδην βηματισμός.

Νικηταὶ θεωροῦνται πάντες οἱ πεζοποροὶ οἱ διανύσαντες τὴν ἀπόστασιν μέχρις 8 ὥρῶν τὸ πολὺ ἥτοι οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ τέρμα αὐθημερὸν μέχρι τῆς 4 μ. μ. ὥρας. Ἡ σχετικὴ προκήρυξις ἀναφέρει λεπτομερῶς πάσας τὰς πρὸς τὴν ἐκβᾶσιν τοῦ ἀγῶνος διατάξεις, τὴν πορείαν, τοὺς σταθμούς, τὰ μέτρα περὶ τῆς αὐστηρας ἐποπτείας τῶν ἀγωνιστῶν κ. τ. λ.

Εἶναι νομίζομεν ἡ πρώτη φορὰ ὅπου τελεῖται ἐν Ἑλλάδι παρόμοιον ἀγώνισμα (ἀσφαλῶς δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ αἰμυνήστου Γ. Παρασκεναΐδου θὰ ἀγᾶλλεται ἐπὶ τούτῳ) καὶ εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ «Οδοιπορικὸς Σύνδεσμος» διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ὁργανώσεως ἥτις εὐχόμεθα νὰ στεφθῇ ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν συμμετοχὴν δεκάδα ὅλων πεζοπόρων.

Ποδοσφαίρισις

Ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ἐνωσις τῆς Ἑλλάδος προέβη ἤδη εἰς τὴν προκήρυξιν τῶν διὰ τὴν ἀρξαμένην ἡδὴ

ποδοσφαιρικὴν περίοδον ἀγῶνων διὰ τὸ Ἑλληνικὸν πρωτάθλημα, ἡ ἔναρξις τῶν ὁποίων ὁρίσθη διὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ τρέχοντος μηνός.

Επιφιλασσομένοι νὰ ἐπανέλθωμεν λεπτομερέστερον ἐπὶ τῆς προκήρυξεως τῶν Ποδοσφ. τούτων ἀγῶνων, ἀναφέρομεν σήμερον εὐχαρίστως ὅτι οὗτοι ἐφέτος θὰ συγκεντρώσουν περισσοτέρας ὁμάδας τοῦ παρελθ. ἔτους καὶ ὅτι οἱ ἀγῶνες θὰ τελοῦνται ἐκάστην Κυριακὴν εἰς 4 διάφορα γήπεδα, τι δὲ ὅλαι αἱ μετέχουσαι ὁμάδες θ' ἀγωνισθῶσιν δις πρὸς ἀλλήλας μέχρις ὅτου ἀνακηρυχθῇ ἡ νικητρία ὁμάς.

Ο «Αρης» τῆς Θεσσαλονίκης

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ποδοσφαιρικὸς ὁμίλος «Αρης» προσέθεσεν καὶ ἀθλητικὸν τιμῆμα, μετονομασθεὶς εἰς «Ποδοσφαιρικὸς καὶ ἀθλητικὸς Σύλλογος Αρης».

Οὕτω παραλλήλως πρὸς τὴν πλήρη δράσεως καὶ ζωῆς ἀθλητικὴν ἱστορίαν τοῦ «Ηρακλέους», ἡ Θεσσαλονικὴ ἀπέκτησε καὶ δεύτερον ἀθλητικὸν Σωματεῖον τὸ ὅποιον θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀμίλλης μεταξὺ τῆς ἀθλουμένης νεότητος, ἔχομεν δὲ πάντα λόγον νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἀμφότερα τὰ καλὰ Σωματεῖα ἐν συναδελφικῇ συνεργασίᾳ καὶ ἀρμονίᾳ ἐργαζόμενα καὶ δρῶντα θὰ καταστήσωσι τὴν Θεσσαλονικὴν ἓνα τῶν κυριωτέρων ἀθλητικῶν κέντρων τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Παναγιῦπτιοι.

Εἶχεν ἀναγγελεθῇ ὅτι οἱ ἐν Καί-

ρφ Παναγιῦπτιοι ἀγῶνες ἐπρόκειτο νὰ ματαιωθοῦν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Νεώτεροι εἰδήσεις μας ἐκ Καίρου μᾶς πληροφοροῦν ὅτι εἰοικονομηθέντων ἐκ τῶν ἐνόντων τῶν πραγμάτων οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν ὀριστικῶς τὸ προσεχὲς Σάββατον καὶ Κυριακὴν 15 καὶ 16 10)βρίου. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ὁργανοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐν Καίρῳ Διεθνούς ἀθλητ. Συλλόγου θὰ διεξαχθῶσι δὲ συμφώνως πρὸς τοὺς παραδεδεμένους ἀθλητικὰς κανονισμοὺς ὑπὸ τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως τῶν ἀθλητικῶν Συλλόγων Αἰγύπτου. Εἰς τὸ πρόγραμμα ὅλα τὰ καθαρῶς ἀγωνίσματα τοῦ Στίβου. Ὁ δρόμος τῶν 20.000 μέτρων θὰ γείνηται ἀπὸ Καίρου εἰς Ἡλιούπολιν μετ' ἐπιστροφῆς.

Εἰδικὸν ἑπαθλον θ' ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν πολυνικὴν τῶν ἀγῶνων ὧς καὶ ἕτερον διὰ τὸν Σύλλογον ὅστις θὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἀνωτέραν βαθμολογίαν εἰς τὸ σύνολον τῶν νικῶν α'. β', γ' τῶν ἀθλητῶν του.

Δ. ΔΑΛΛΑΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ

ΟΔΟΝΤΟ'Ι'ΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΟΥ

55 Γ' Σεπτεμβρίου (Ισόγειον) 55
Εργασία ἡγγυημένη
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΔΩΡΑ

Πρακτικὰ καὶ εὐθηνὰ
διὰ τὰς ἐορτάς καὶ τὸ
ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΡΔΕΛΛΑ
ΚΑΛΛΙΘΡΗΣ Ε. ΛΕΡΟΥ
ΕΛΛ. ΣΤΡΑΤ. ΕΝΩΣΙΣ
ΑΘΗΝΑΙ

ΦΙΛΑΤΕΛΙΣΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ

Τὸ Πριγκιπάτον τοῦ Μονακὸ ἀριθμεῖ περὶ τοὺς 30.000 κατοίκους καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, νοτιοανατολικῶς τῆς Γαλλίας, εἶνα δὲ ἡ ἀρχαία Κομητεία τῆς Νικαίας.

Τὰ πρῶτα γραμματόσημα τοῦ Κράτους τούτου ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1895, ἔφερον δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Καρόλου τοῦ Τρίτου, ὁ ὁποῖος ἀπεδέχθη τὴν Γαλλικὴν προστασίαν.

Ἡ σειρὰ τῶν γραμματοσήμων τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ 10 διαφορῶν ἀξίας, τῶν 1 σεντίμ (πράσινον), τῶν 2 (βιολε), τῶν 5 (μπλέ), τῶν 10 (κιτρινόφαιον), τῶν 15 (ρόζ), τῶν 25 (πράσινον), τῶν 40 (μπλέ καὶ ρόζ), τῶν 75 (μαῦρον καὶ ρόζ), τοῦ 1 φράγκου (κιτρινόμαυρον) καὶ τῶν 5 φράγκων (ἐρυθροπράσινον).

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Καρόλου τοῦ III τὸν διεδέχθη τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1886, ὁ υἱὸς του Αλβέρτος. Τὰ γραμματόσημα τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν τὸ ἔτος 1891 ἔφερον τὴν εἰκόνα του, εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς· τοῦ 1 σεντίμ (ἐλαιόχρουν), τῶν 2 (βιολε), τῶν 5 (μπλέ), τῶν 10 (κιτρινόφαιον), τῶν 15 (ρόζ), τῶν 25 (πράσινον), τῶν 40 (μπλέ καὶ ρόζ), τῶν 50 (βιολε), τῶν 75 (βιολε βαθύ), τοῦ 1 φράγκου (κιτρινόμαυρον καὶ τῶν 5 φράγκων (ρόζ καὶ

πράσινον).

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκυκλοφόρησε μία συμπληρωματικὴ σειρὰ μετὰ τὰς ἑξῆς ἀξίας, τῶν 5 σεντίμ (κιτρινοπράσινον), τῶν 10 (ἐρυθρόν), τῶν 15 (κιτρινόφαιον) καὶ τῶν 25 (μπλέ). Τῷ 1914 ἐπεσημάνθη τὸ γραμματόσημον τῶν 10 σεντίμ, δι' ἑνὸς ἐρυθροῦ σταυροῦ καὶ τῆς προσθέτου ἀξίας του (5 σεντίμ).

Τῷ 1919 ἐξεδόθη μία νέα σειρὰ πρὸς ὄφελος τῶν Ὀρφανῶν τοῦ Πολέμου ἀποτελουμένη ἀπὸ 7 ἀξίας τῶν 2+3 σεντίμ (βιολε) τῶν 5+5 » (πράσινον) τῶν 15+10 » (ἐρυθρόν) τῶν 25+15 » (μπλέ) τῶν 50+50 » (φαιόν) τοῦ 1+1 φράγκου (κιτρινόμαυρον) τῶν 5+5 φράγκων (ἐρυθρόν).

Τινὰ τῶν γραμματοσήμων τούτων ἐπεσφραγίσθησαν διὰ τῶν λέξεων «20 Μαρτίου 1920» καὶ τῆς νέας ἀξίας των.

Τῷ 1921 ἐξεδόθησαν 4 νέα γραμματόσημα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τοῦ 1892, τὰ ἑξῆς τῶν 15 σεντίμ (πράσινον), τῶν 75 (φαιόν), τῶν 5 φρ. (μωβ) καὶ τῶν 5 φρ. (γκρι-πράσινον).

Μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐπεσφραγίσθησαν διὰ τῶν λέξεων «28 Δεκεμβρίου 1920» καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1922 τρία γραμματόσημα τῆς σειρᾶς τοῦ

1891 τῶν 20, 25 καὶ 50 σεντίμ ἐπεσφραγίσθησαν διὰ νέας ἀξίας τῶν 25 σεντίμ.

Τὸ προσεχὲς ἔτος 1922 ἐξεδόθη μία νέα σειρὰ, ἀποτελουμένη ἀπὸ 9 γραμματόσημα τῶν 25 σεντίμ (φαιόν), τῶν 30 (βαθὺ πράσινον), τῶν 30 (ἐρυθρόν), τῶν 50 (μπλέ ἀνοικτόν), τῶν 70 (γκρι-μαῦρο) τοῦ 1 φρ. (κιτρινόμαυρον), τῶν 2 φρ. (ἐρυθρόν), τῶν 5 φρ. (ἐρυθρόφαιον) καὶ τῶν 10 φρ. (ἐρυθρόν).

Τὰ γραμματόσημα τῆς σειρᾶς ταύτης εἶναι ἀληθῆ καλλιτεχνήματα, καθόσον ἡ ἐκτύπωσις τῶν εἰκόνων των ὑπῆρξε θαυμασία, ὀφείλεται δὲ εἰς τὸν Γάλλον χαράκτην H. Cheffer ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευάσει τὰς καλλιτέρας σειρὰς τῶν γραμματοσήμων τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Λουξεμβούργου. Σημειοῦμεν τινὰς τῶν εἰκόνων α') ἡ εἰκὼν τοῦ πρίγκηπος, β') τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τοῦ Ὀκεανογραφικοῦ Μουσείου κλπ.

Τῷ 1923 ἐξεδόθη νέα σειρὰ μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ πρίγκηπος, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὰς ἑξῆς ἀξίας·

Τῶν 20 σεντίμ (φαιόν-μπλέ), τῶν 20 σεντίμ (ἐρυθρόφαιον), τῶν 25 (βιολε) καὶ τῶν 50 (μπλέ).

Εἰς τὴν σειρὰν ταύτην δὲ προστεθῶσι καὶ νέα ἀξία κυκλοφοροῦσαι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1923.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εσθονία.

Ἡ νέα σειρὰ διὰ τὴν Ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν ἐτέθη πρὸς πώτησιν τὴν 1ην Οκτωβρίου, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὰς ἑξῆς ἀξίας·

Τῶν 5 μάρκων, διὰ τὰς κάρτ ποστὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τῶν 10 μάρκων, διὰ τὰς κάρτ

ποστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τῶν 15 μάρκων, διὰ τὰς ἐπιστολάς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τῶν 20 μάρκων δι' ἐπιστολάς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τῶν 45 μάρκων διὰ τὰ ἐντυπα τὰ ὑπερβαίνοντα τὸ βάρος τῶν 50 γραμμαρίων.

Ἴδου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων.

39.900	ἀντίτυπα διὰ τῶν 5 μάρκων
29.900	» » 10 »
39.900	» » 15 »
19.800	» » 20 »
9.600	» » 45 »

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριον Πέτρον Μπαίζον, Πειραιά.

Διευθύνσεις φιλατελιστικῶν οἰκῶν ἀπεστέλλαμεν τῇ 23 λήξαντος.

Αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰς τελευταίας ἐπιστολάς ἡ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ

ΣΗΜ. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ἀνταπόκρισιν ἀπευθυντέον κ. Α. Ἀγγέλου, Γραφεῖα «Θησαυροῦ».

ΑΛΕΞ. Τ. ΤΑΒΛΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟ-ΓΙΑΤΡΟΣ

55 Γ' Σεπτεμβρίου Ἰσόγειον 55

Δέχεται 10—12 4—6 μ. μ.

Ὁραὶ αὐστηρῶς ὀρισμέναι

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΟΥΣΑΙ ΜΟΝΤΑΙΝ

Κάποιος αθηναϊκός τύπος πού ε-
τυχε νά επισκεφθῇ κάποτε τὸ Πα-
ρίσι, ὡς ἐξῆς διευτύωσε τὰς ἐντυ-
πώσεις του ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ φωτός
καὶ τοῦ γλεντιοῦ: «Τὰ πάντα στὸ
Παρίσι εἶναι ἀμούρ».

Εὰν ὁ γνωστός αὐτὸς αθηναϊκός
τύπος ἐκαλεῖτο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐν-
τύπωσίν του γιὰ τὰς ἀθίδας ἀσφα-
λῶς θὰ ἀπαντοῦσε μὲ τὴν αὐτὴν λα-
κωνικότητα.

— Γιὰ τὴν Αθηναίαν τὰ πάντα εἶ-
ναι μόδα.

Ἡ ἀθηναία ὅ,τι κάμνει τὸ κά-
μνει ὄχι γιὰτὶ ὑπακούει εἰς κάποιαν
ἐσωτερικὴν φωνήν, ἀλλὰ γιὰτὶ τὸ
θέλει ἡ μόδα.

Παλαιὰ ἱστορία θὰ μοῦ πῆς. Κα-
θόλου κυρία μου. Ἡ μόδα ἔως τώρα

διηύθυνε τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν
τῆς γυναικός. Ἀπὸ τίνος ὅμως ἡ μό-
δα ἤρχισε νὰ εἰσέρχεται καὶ εἰς τὰ
ἄδύτα τῶν ἀδύτων τοῦ γυναικείου
ἐγκεφάλου.

Εἴται αἱ ἀθίδες ἤρχισαν νὰ κά-
μουν φιλολογίαν ἀπὸ μόδαν. Τὶ εἶ-
ναι λοιπὸν ἡ μοντερνίζουσα φιλολο-
γοῦσα ἀθίς; Ἐνας ὥραιος παπαγά-
λος πού ἀραδιάζει ὀνόματα καὶ τίτ-
λους συγγραφέων. Επιδιώκει νὰ γνω-
ρίξῃ ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων, ξέ-
νους καλλιτέχνας πού περνοῦν ἀπὸ
τὰς Αθήνας.

Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ μπορῇ νὰ
λέγῃ, ὅτι χθὲς ἔκαμα ἐκδρομὴν μὲ τὸν
τάδε ποιητὴ, τὸ βράδυ ἐγευματίσα
μὲ τὸν δεῖνα ξένον μουσικόν.

ΚΑΠΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἦρχισε πλέον ἡ κοσμικὴ κίνησις
τῶν Αθηνῶν. Τελευταίως γίνονται
καὶ ἀρκεταὶ δεξιώσεις καὶ τσάγια σὲ
σπίτια διότι μία ὥρισμένη Αθηναί-
κὴ τάξις, ἡ ἀνωτέρα ἀποφεύγει, συ-

στηματικὰ νὰ ἐμφανίζεταί εἰς δημό-
σια τῇ ρούμ'ς καὶ ντάνσιν.

Προχθὲς δεξιώσεις παρὰ τῇ Λιδα-
θινοπούλου. Μεταξὺ τῶν κεκλημένων
ἡ κ. καὶ Δις Σταθάτου, ἡ κ. Τραυ-
λοῦ, ἡ κ. Κοντογιάννη, ἡ Δις Ησαΐα
μὲ κομφοτάτην καὶ ἐρυθρὰν ἀμφέ-

σιν κτλ.

Μία θαυμασία χορευτικὴ προε-
σπερὶς ἐδόθη προχθὲς εἰς μίαν μα-
γευτικὴν ἑπαυλιν τῶν Πατησίων,
παρὰ τῇ κ. καὶ τῇ κ. Λιβιεράτου.
μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἦσαν ἡ Δις
Σταίκου μὲ τουαλέττα βελουδινὴν
μαύρην. ἡ Δις Φούντη μὲ τουαλέττα
ἀπὸ σαρμεῖς μαύρη γαρνιρισμένη
κατὰ τὴν τελευταίαν μόδα μὲ μπάν-
τες ἀπὸ τὸ θαμπὸ ὕφισμα τῆς σαρ-
μεῖς, ἡ Δις Σακορράφου μὲ τουα-
λέττα σαρμεῖς πράσινη καὶ πράσινο
καπέλλο κτλ.

Προχθὲς μουσικὸν ἀπόγευμα παρὰ
τῇ κ. καὶ τῇ κ. Α. Γρίβα.

Ἐπαιξε πιάνο ὁ ρώσος καλλιτέχ-
νης κ. Μπαλζάνσκη. Μεταξὺ τῶν
κεκλημένων ὁ κ. καὶ ἡ κ. Διομήδους,
ἡ κ. Λάππα, ἡ Δις Ηλιάσκου κλπ.

Αἱ πνευματικαὶ ἐσπερίδες τοῦ
γερμανοῦ πνευματιστοῦ κ. Λάξνερ
συνετέλεσαν εἰς ἐκτάκτως ἐκλεκτὰς
συναθροίσεις. Ὅλα τὰ θεωρεῖται πρῶ-
της σειρᾶς ἦσαν κατελλημένα ἀπὸ
τὸν γνωστότερον αθηναϊκὸν κόσμον.
Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Συριώτη, ἡ Δις Ἀν-
δριτσάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ποτετσά-
ρου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χωρέμη, ἡ Δις
Ρικάρκη, ἡ κ. καὶ Δις Γεωργιάδου, ἡ
κ. Αφεντούλη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Αθανά-

σιάδου κτλ.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀπογευματινὰ κοσμι-
κὰ κέντρα πού παρατίθεται τέϊον ἄ-
νευ χοροῦ, κάθε ἀπόγευμα ἔχει τὸ
ρεκὸρ τῆς κοσμικῆς κινήσεως. Κό-
σμος πολὺς, καὶ πολλὰς ξένες φυσιο-
γνωμίες, γάλλοι, ἀγγλοὶ παρεπιδη-
μοῦντες σπέτιμαν ἀπὸ διάφορες Αθη-
ναϊκὰς τάξεις, ντυσίματα ἀνακατω-
μένα. Κάθε μιὰ κυρία καὶ ἄλλο εἶδος
καὶ ἄλλη μόδα Ταγιέρ, καζάνες
ἀπὸ γούνα, ντεκολτέ φορέματα μὲ
ἐπανωφόρικ. Τουαλέττες σικ μὲ κάπ
ὁμοιόχρωμες. Αὐτὸ κυρίως εἶναι τὸ
ὥραιότερον ντύσιμο τῆς ἐποχῆς.

Εἰς τὸ Καπρίς Τρίτη, Πέμπτην
καὶ Σάββατον μεγάλη ζωηρότης.
Δύο ὀρχήστραι παίζουν ἐναλλάξ.
Εἰς τὴν τελευταίαν ἐκεῖ κοσμικὴν
συνκέντρωσιν νεαρὰ Ρωσίσς εἶχε τὸ
ρεκὸρ τοῦ θαυμασμοῦ, μὲ ἓνα θαυ-
μάσιον φόρεμα πράσινον ντεκολτέ
ἀπὸ πράσινο βελουδοκεντημένο μὲ
χάνορες ὁμοιόχρωμες καὶ καπέλλο
ὁμοιόχρωμον.

Μεταξὺ ἄλλων ἦσαν καὶ ὁ κ.
καὶ ἡ κ. Κάρρη, ἡ κ. Μεταξά, ἡ κ.
κ. Τσιανταφυλλάκου, ἡ κ. καὶ ἡ
Δις Σακορράφου, ἡ κ. Δούμα κτλ.

Η ΜΟΝΤΑΙΝ

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ

Νέκρα παρατηρεῖται στὰ σχολεῖα τῆς
πόλεως μας· παρατηρήσαμεν ὅμως ὅτι
στὸν Βόλον ὑπάρχουν δύο καθηγητὰς τῶν
Εμπορικῶν στήν ἐκεῖ Εμπορικὴ Σχολή
ἐνθ' ἐδῶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς! Δὲν μπο-
ροῦσε νᾶρθῃ κι' ἐδῶ ἓνας καθηγητὴς ἀπὸ
τοῦς δύο τοῦ Βόλου κι' ἔτσι νὰ δικαιολο-

γηθῇ καὶ ἡ ἐνοχασία «Εμπορικὴ Σχο-
λή»:

Ἀς ἀπαντήσουν οἱ ἰθὺνόντες κι' ἂς
ἐξυρουν πῶς ἡ Σχολὴ τῶν Πατρῶν κα-
τήχησε «τὸ τοῖμάς» — ἡ ἀτελε-
στέρη καὶ συνεπὶς χειρότερη ὄλων τῶν
Σχολῶν τῆς Βουλγαρίας.

Γύρω στὸ σκεῖτο πολλοὶ νέοι καὶ διαρ-
κῶς περισσότεροι συγκεντρώνονται. Θαῦ-

μα πώς κατάρθωσαν να δείξουν ένα σημείο προόδου, δεδομένου ότι ούτε έμπορο-νήθησαν υπό διδασκάλου ούτε — το και κυριώτερον — έχουν τα όργανα του γυμναστηρίου.

Αυτές τις μέρες οι θιασώται του άθλητισμού οι ανήκοντες στην Παναχαϊκή Γυμναστική Ένωσι έπέδωκαν μιá διαμαρτυρία στο Διοικητικό της Ένώσεως συμβούλιον. Ελπίζομεν πώς τα πράγματα θα βελτιωθούν και οι άθληταί μας τότε θα είναι έτοιμοι, με λαμπρές επιδόσεις, ν' αντιπροσωπεύουν επάξίως τη μεγάλη πόλιν Πατρών.

Η πόλι μας απέκτησε τέλος πάντων και ούλλογον φιλολογικόν (παράρτημα). Καθημερινώς και νέα μέλη προστίθενται σ' αυτόν.

Αξίζει ένα εύγε βγαλμένο απ' τα βάθη της καρδιάς του καθενός για τους κ. κ. Γιάγκον Πάλλην και Αλικην Ριζάρην οι-τινες έσκέφθησαν να ιδρύσουν τό παρά-τημα. Το καταστατικό περιλαμβάνει προ-κηρύξεις διαγωνισμών, εκδρομάς και θεατρικές παραστάσεις.

Ο Δήμαρχος της πόλεως κ. Μπουκαούρης δι' εξόδων του ανέλαβε να διορθώση τους χαλασμένους δρόμους.

Τό ηλεκτρικό ζήτημα συζητείται ακό-μη' λές κι' είναι συνδιασκέψις Δωζάνης!

Η πόλι μας ανάστατη.

Πρόκειται περί του δικασήμου έπικευ-ρηγμένου ληστού Αθαν. Σουσάνη. Ούτος είχε φονεύσει τους δύο αδελφούς Καπώνη εκ Σουδαρίου διά άδίκους κτηματικές διαφορές, ήπειλει δέ να φονεύση και τους δύο ετέρους.

Χθές επεχείρησε τολμηρότερον διάθη-μα έπιτεθείς κατά του κ. Σωτ. Γεροκω-στοπούλου. Τό βράδυ έδελπνησε εις τιμα-

γειρείον της συνοικίας Μαρκάτου και κα-τόπιν διηυθύνθη εις την οικίαν του κ. Σ. Γεροκωστοπούλου. Επληροφορήθη δέ ότι ούτος διέμενε εις την οικίαν του άειμνή-στου Κ. Γεροκωστ πούλου Ματέδη εκεί, άνήλθε και εισήλθε εις τό δωμάτιον του κ. Σ. Γεροκωστοπούλου. Εκλείσε την θύραν καλὰ και ήρώτησεν: «Με γνωρί-ζης;» Ο κ. Γεροκωστόπουλος άπήντησε όχι. Τότε ο ληστής είπε: «Είμαι ο Σου-σάνης και σου ζητώ τόν λόγοι γιατί με καταδιώκεις». Ο κ. Γεροκωστόπουλος ήρνήθη περί της καταδιώξεως. Τότε ο Σουσάνης εξήτησε 12.000 δραχ. Και του-το ήρνήθη ο κ. Γεροκωστόπουλος πράγμα τό όποιον ήνάγκασε τόν ληστήν να εξα-γάγη μάχαιραν και να έπιτεθί έναντίον του. Ο κ. Γεροκωστόπουλος ψύχραιμος δι' έπιτηδείας κινήσεως αφήρησε τό φο-νικόν όπλον. Εν τφ μεταξύ ή ύπηρέτρια είχεν ιδί τόν Σουσάνην ν' άπειλή τόν κύριόν της και εκάλει εις δούθειαν. Ο Σουσάνης τότε εξήγαγε περίστροφον μάρ-κας Γκόλτς-Σμιθ έτοιμος να πυροβολή-ση. Οι όροι όμως άνεστράφησαν ο κ. Γε-ροκωστόπουλος με την διακρίνουσαν αυ-τόν ψυχραιμίαν έπετέθη έναντίον του λη-στού όστις έτράπη εις φυγήν ακολουθή-σας τάς όδους Μαιζώνος-Αγ. Νικολάου-Κορίνθου-Μαιζώνος πυροβολών προς εκ-φοβισμόν του πλήθους τό όποιον τόν κα-τέδιωκε Ο ληστής διηυθύνθη εις την πλα-τείαν Ολγας, προς την όδον Αράτου ό-που συνελήφθη υπό δύο αστυνομικών όα-γάνων και δύο πολιτών έξωθι του καφε-γείου Κοντοδουνήσιου. Ο κ. Σ. Γεροκω-στόπουλος μεταφέρθη εις τό φαρμακείον του κ. Θεοδωροπούλου προς έπίδεσιν της πληγής ήτις το έπροξένησεν ή μά-χαιρα όταν την αφήρει. Μετ' όλίγον έδέ-χετο τά συγχαρητήρια όλων διά την ψυ-

χραιμίαν του ήν επέδειξε κατά του φο-βερού ληστού. Επ' τέλους ήλευθερώθη ή πόλις μας από ένα τοιοϋτον κάθαρμα ώ-σάν τόν Σουσάνη.

Ο ληστής ούτος είχε διαπράξει πλεί-στους τόνους, ληστείας κτλ. Τελευταίως μεταμφισθείς εις χωροφύλακα εξείδε διαβατήρια, πλαστογραφών αυτά άντι ά-δρας πληρωμής. Είχε επικυρήχθη άντι 25.000 δραχμών. Ενεργούντοι τακτικά άνακρίσεις.

Γ. Μ. Π.

ΧΑΛΚΙΣ

Μεγάλη χορευτική μανία έχει καταλά-βει έφέτος τους Χαλκιδείς.

Τά δύο χοροδιδασκαλεία μας είναι κα-θε βράδυ γεμάτα και ιδίως από αντιπρο-σώτους του όραίου κόσμου,

Επίσης γίνονται και πολλά οικογενει-ακά γκρουπ.

Ο μόνος χαιμερινός μας περίπατος, ή παρωλιακή μας έδός είναι γεμάτη από λάσπες και λάκκους.

Τήν περασμένην Κυριακήν έτελέσθη-σαν τά έγκαίνια της αναδασώσεως του Καρλ Μπαμπά.

Μετά τό πέρας του Αγιασμού ο Ν. Χαλκιδέας Γρηγόριος ευλόγησε τά μέλη της Φιλοδα-σικής Ένώσεως και ήρώτη να είναι τοτό άρχη καλλωπιστικών έργων διά την Χαλ-κίδα.

Απεφασίσθη ή ένταυθα ίδρυσις παραρ-τήματος του Ωδείου Αθηνών.

Θά διδάσκαται πιάνο και βιολί. Διά δέ την λειτουργίαν του θα διορισθί καθη-γήτρια εξ Αθηνών ως διευθύντρια. Εκ πε-ριτροπής δέ θα έρχονται καθηγηταί και καθηγήτριαι του Ωδείου Αθηνών.

Μετετέθη εις Ζάκυνθον ο διευθυντής

της Νομαρχίας κ. Λεκόπουλος. Αντ' αυ-τού έρχεται ο κ. Μπιτσιγκώκος.

Γενομένης έκλογής Ιερώς διά τόν άγι-ον Νικόλαον επέτυχεν ο κ. Παύλος Χρι-στοδούλου.

Γ. Ι. Φ.

ΣΠΑΡΤΗ

Ο κύριος Αδ. Αδαμαντίου έκαμε ανα-σκαφάς εις την παλαιάν ακρόπολιν και εδρε μιάν έκκλησίαν, πθωνότατα του ά-γίου Νίκωνος. Είναι μεγάλη πολύ. Γπε-λόγισε δέ ότι είναι του 10 μ. Χ. αι-νος περίπου, Παρά τόν ναόν εύρέθη και τάφος άγνωστον τίνος. Τήν άνοιξιν θα γίπουν έπιμελέστεραι ανασκαφαί, και έλ-πίζεται να εύρεθί και άλλος ναός κάτω-θεν του νυν ύψρεθέντος.

Πολύ σφοδρά ή τελευταία θύελλα με-ραγδαίστατην βροχήν. Οι όρόμοι της πό-λεως μας μετεβλήθησαν εις χειμάρρους. Ζημία έγένοντο, δένδρα παρεσύρθησαν, χωράφια έποταμοποιήθησαν, σπίτια έγ-κρέμισαν, ζώα επλήγησαν. Από τη Κυ-ριακή και τώρα έχομεν όραίο καιρό, και τά δροσέρα βράδια, με τό φεγγά-ρι πολλοί εξέρχονται.

Μας ήρθε και κάμποσος στρατός όστε-ρα από 6-8 χρόνα ποδάμε να δούμε.

Και ή γαιτονίς ποδ πρώτα ήσαν έρη-μες, πέμισαν από παντάρνια ποδ κατ-τάνε πάντα στα... παραθυράκια.

ΣΥΡΟΣ

μικροσκοπική κι' όμορφογραμμέ-νη πρόσκλησι μας έφερε τη Πέμπτη τό απόγευμα εις τάς 2.30 εις τά κτίρια του Αμερικανικού Ορφανοτροφείου όπου έωρ-τάσθη ή γνωστή Αμερικανική έορτή «Εύχαριστήριοι ήμέραι».

Η αίθουσα υπερπλήρης από προσκε-

κλημένους και ὄρφανά τοῦ Ρελιέφ. Δέν εἶχε τίποτα ἀπὸ ἐκείνα τὰ περιττά στολισμάτα ποὺ συνηθίζουν νὰ δάξουν. Τὸ μεγαλεῖον ἀδασίλευε ἐν τῇ ἀπλότητι. Ο ἰδιωτὴς κ. Οὐίτ καὶ ἡ κυρία του ὑπεδέχοντο τοὺς προσκεκλημένους, οἱ ὅποιοι ἄνθρωποι κατέφθονον μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς.

Ἦρχισε τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς μετὰ διαφόρους ἀπαγγελίας κωμωδίας καὶ τραγούδια. Θάψμα ὑπομονῆς καὶ μεγαλοφυΐας ἀνεγνωρίσθη ἀπ' ὅλους ὅταν μικρὰ ὄρφνὰ β' τὸ πολὺ ἐτῶν ἐχόρευσαν ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ ἔψαλον ἑλληνικά ἄσματα.

Τὸ δευτέρον μέρος τῆς ἑορτῆς ἦτο ἡ ἐπίσκεψις τῶν κτιρίων μπροστὰ στὸ μεγάλο τῶν ὁποίων καὶ ἡ περὶ δυνατότητά τινά σταματᾷ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γραφῇ τί τὰ μάτια εἶδαν.

Πέντε χιλιάδες ὄρφανά διωγμένα καὶ ἐγκαταλελειμμένα βρέθηκαν ἄσυλο καὶ φαί μέσα στὰ β' πελώρια αὐτὰ κτίρια. Τώρα ὅλα χαρούμενα ὡμορφονυμένα καὶ καθαρά ἀπολαμβάνουν παιζοντας καὶ τὸ βράδυ σὺν ἐτοιμάζονται νὰ κοιμηθοῦν γονατιστά εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸν καὶ τὸν δοξάζουν γιὰ τὴν βρέθηκα μὴ Ἀμερικὴ πο-νόφυχη καὶ τοὺς χάρισε ὅ,τι κανεὶς ἄλλος στὸ κόσμον δὲν θὰ εἶδε.

Μετὰ τὰς 5.30 μ. π. προσεφέρθη τῶν εἰς ὅλους τοὺς προσκεκλημένους μετὰ ἀφθονίαν κέικ καὶ γλυκισμάτων, ὅλοι αἱ διδασκάλισσαι τοῦ ὀρφανοτροφείου ἀκούραστοι ἐπεριποιήθησαν χωρὶς ἐξαίρεσι τοὺς πάντας καὶ τοὺς ἐγοήτευσαν μετὰ τὰ χαμόγελά των.

Ἐνὰς ἑναε, σιγὰ σιγὰ οἱ προσκεκλημένοι περάσανε μπρὸς ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ἐπισήμων παρουσιάσεων γράψαντες ὅτι ἤθε-

λε ὁ καθένας καὶ ἐγκατέλειπον τὸ ὀρφανοτροφεῖον συναποκομίζοντας θαυμασμό γιὰ τὸ ὑπερόχως φιланθρωπικὸ καὶ ἀλτρουϊτικὸ αὐτὸ ἔργο τῆς Νήκρ Ἡστ Ρελιέφ, τὸ ὁποῖο ἔχει σώσει ἑκατομμύρια ψυχὰς ἀπὸ τὸ κρῖν καὶ τὴν πείνα.

Ἡ Ἐνκελ ἐξακολούθει νὰ παίζῃ μ' ἐπιτυχίᾳ καθὼς βράδυ καίτοι εἰς τὰς ζυγὰς παραστάσεις τὸ θέατρο δέν εἶναι καὶ τόσο πλήρες. Τὸ κῶρο δέν ἀξίζει τίποτα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι καλοὶ, καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλους τὸ ζῦγος Δαμάσκου καὶ Πλέσσα, φυσικώτατοι καὶ διαρκῶς μέσα στὸ ρόλο τους. Ἰδίως ἡ κυρία Δαμάσκου εἶναι ἡ ἀγαπημένη τοῦ Συριανοῦ κοινοῦ καὶ καταξιοκρατεῖται διαρκῶς.

Βροχὴ οὔτε σταγόν, οἱ κηπουροὶ ἀπληπισμένοι κάνουν δεήσεις καὶ παρακλήσεις γιὰ νὰ βρέξῃ καὶ στὸν ξεροθράχιν μας. Τοῦ κάκου ὅμως ὁ Θεὸς φαίνεται τιμωρεῖ τὴν Σύρον γιὰ τὸν πολὺ πλοῦτον ποὺ μάζεψε ἀπὸ ταῖς περυσιναῖς ἐσοδαῖς!

Τὰ γκροὺπ ὀργαζοῦν. Γέροι καὶ νέοι χορεύουν τοὺς καινούργιους χοροὺς ὑπὸ τὸν Ζούλλιαμ καὶ Δημητρίου, καὶ τὰ δύο σελόνια θυμιάσιν, πὺθ θυμιάσιον ὅμως τοῦ Δημητρίου.

Τὸ Τέννις δέν παύει καθὼς ἀπόγευμα, καὶ τὰ σκιμπόλιν του προσδεύουν διαρκῶς. Μερικοὶ μάλιστα κατὰ τὴν κρίσιν μου θὰ μπορούσαν νὰ παίξουν ἐπιτυχῶς μετὰ τοὺς καλλιτέρας ἀθλητοὺς παίκτης. Κρίμα ὅμως πὺθ εἶναι μονάχα γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς «Ἡστ» καὶ ὁ Συριανὸς κόσμος ἐκτός μικρὰς ἐξαίρεσεως δέν μπορεῖ ν' ἀπολαύσῃ τὸ ὄρατο αὐτὸ παιχνίδι.

Ὁ ἀθλητικὸς Σύλλογος προσδεύει. Ὁ κ. Δήμαρχος ἐδῶρησε τὸ γήπεδον καὶ οἱ ἑσπανοὶ θ' ἀρχίσουν προσεχῶς ἐπιτυχεῖς ὡς

μυανθάνομεν.

Δόξα τῷ Θεῷ ὅς γυμνασθῶν καὶ οἱ Συριανοὶ λίγο καὶ ἄς ἀφίσουν τὰ καφτανεῖα καὶ τὰ χαρτιά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἡ θεατρικὴ τῆς πόλεως μας τώρα κίνησις ἔχει ἀρκετὰ ζωηρέψει μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Κατοπολῆς. Καθὼς βράδυ τὸ θέατρον «Πάνθεον» ὅπου ἔχει ἐγκαταστή πλημμυρίζει ἀπὸ κάθε εἶδους φιλότεχνο κόσμον. Παραλλήλους μετὰ τὰ θεάτρα καὶ οἱ κινηματογράφοι ἐργάζονται πολὺ καλά.

Ἀρκετὰ ζωηρὰ καὶ ἡ ἀθλητικὴ μας κίνησις. Τὰ «Πρῶτα Πανθεσσαλονίκεια» τὰ ὁποῖα προσκήρυξεν ὁ Γυμναστ. Σὺλ. «Ἡρακλῆς» ἦσαν μὴ ἀρκετὴ καλὴ ἐνεδειξις σχετικῶς μετὰ τὴν κίνησιν αὐτήν. Τὸ μόνο παράπονον τῶν ἀθλητῶν μας εἶνε ἡ ἀδιαφορία τοῦ κοινοῦ ποὺ τὴν μαρτυρεῖ ἡ συγκέντρωσις πολλῶν ὀλίγων θεατῶν «οἱ ἄλλοι ποθοῦν τὸ ἀνῆθικο «Σκαίτιγκ» καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς. Καὶ ὅμως τὸ γυμναστήριον χαρίζει ὑγείαν καὶ δημιουργεῖ χαρακτήρας!

Στὴν πρόδον τοῦ ἀθλητισμοῦ συνελοῦν καὶ οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες τοὺς ὁποῖους συχνὰ διοργανῶναι ἡ διεθνὴς πυγμαχικὴ ἐνωσις καὶ ἰδίως ὁ κ. Γ. Ἀγγελίδης καταβάλλοντες ὅλας τὰς προσπάθειας νὰ παρουσιάσουν τὴν ἑλληνικὴν πυγμαχίαν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη ὥστε νὰ γυνήθῃ νὰ ἀντεπεξέλθῃ καὶ μετὰ αὐτοὺς τοὺς εὐρωπαίους.

Συναυλίες, χοροὶ διαλέξεις δίδονται συχνὰ καὶ ὁ κόσμος τὰς παρακολουθεῖ μετὰ ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον. Τὸν μὲν τὸν ἐπιτυχίαν δοθέντα χορὸν τῶν Προσκόπων εἰς τὸ Μάξεστικ θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ χορὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ποὺ προμηνύ-

εται θριαμβευτικῶς.

Διλέξεις δίδονται τακτικὰ καὶ εἰς τὴν Λέσχην τῆς Χ.Α.Ν.Θ. ἡ ὁποία ἀδελφότης συνεχίζουσα τὸ τόσον ὠφέλιμον πρόγραμμά της ἐγκαινιάζει ἐφέτος καὶ τὸ τμήμα τῶν διαλέξεων ὅπου θὰ ἀναλύωνται θέματα διδασκτικώτατα καὶ τὴν ἐναρξιν τῶν ὁποίων ἔκαλεν ὁ κ. Ν. Λούδερης μετὰ τὸ θέμα «Θρησκεία καὶ ἐπιστήμη» καὶ τὸν ὅποιον ἠκολούθησε εἰς δευτέραν διαλέξιν ὁ Ἀρχ. κ. Καλ. Χαράλαμπακηστέ μετὰ ἐπικαιρὸν θέμα «Ἡ κίνησις τῆς Νεολαίας εἰς τὴν Γερμανίαν».

Ἡ Χ.Α.Ν.Θ. ποὺ τόσον πολὺ προσπαθεῖ νὰ πλουτίσῃ τὸ μορφωτικὸν τῆς προγράμματα πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων παιδῶν, ἄρχισε νὰ ἐπισκεπτεται τὰ διάφορα ἀξιοθέατα τῆς πόλεως μας μέρη, ἰδίως ἀρχαία μνημεῖα, ναοὺς, τεῖχη κλπ. καὶ νὰ διδάσκῃ καὶ παρουσιάζῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἀρχαίας τέχνης.

ΧΑΝΙΑ

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τελευταίας κηλοκαρίας δύο κεραινοὶ ἔπεσαν εἰς τὴν πόλιν μας. Ἐκ τούτων ὁ εἰς κατέστρεψε τὴν θύραν τοῦ Νεκροταφείου μας Ἀγίου Λουκά, ὁ δὲ ἄλλος ἔπεσεν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν νεκροταφεῖον.

Αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας ἐπυροβλήθησαν ἦσαν ἐλάχισται.

Διωρίσθη ὡς δημονομικὸς ἐπιθεωρητὴς ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἱατρῆς κ. Εὐαγγελίης.

Ἀπέπευσεν ἐκ τοῦ λιμένος μας τὸ Τορρικὸν ἀτμόπλοον «Μπάχρι Τζεντί» παραλαβὸν 1000 ἐκ τῶν ἀνταλασσομένων Τούρκων.

Τοῦτος πὺθ δέν ἐμετε ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὰς φωτογραφίας τῶν ὑποψηφίων βουλευ-

των μας.

Αἱ κοινωνικαὶ δὲ στήλαι τῶν ἐφημερί-
δων εἶναι γεμάται ἀπὸ ἀγγελίας... γάμων
καὶ βαπτίσεων,

Τὸ μέσον αὐτὸ τῆς ἐξασφαλίσως ψή-
φων θὰ εἶναι αἰώνιο γιὰ τὸ ἔθνος μας.

Ο κ. Μίρης Κυριακούλακης καὶ ἡ Δις
Αννα Ηλιάκη ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνας
των.

Ο κ. Ιωάννης Αποστολάκης ἐκ Σφακὸ
Σελίνου καὶ ἡ Δις Ελένη Ρατζάκη ἔδω-
σαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΚΕΑΡΟΣ

ΠΥΡΓΟΣ

Ο Νοέμβριος κατέστη ὁ γαμήλιος (!)
μὴν διὰ τὴν Ηλείαν. Ολο γάμους καὶ ἀρ-
ραβῶνας ἀκοῦμε καὶ δὲν περνᾷ ἡμέρα

χωρὶς νὰ δοῦμε καὶ μίαν μακρὰν συνοδεί-
αν προικίων ἢ ἱππέων. ποὺ πηγαίνουν γι-
ὰ νὰ πάρουν τὴ νύφη.

Τὸ χαρτοπαίγνιον δίνει καὶ πέρνει, ἰδι-
ως στὸ «Κέντρον» ὅπου διακυβεύονται
ὁκόκληροι περιουσίαι.

Ἡ διακοπαῖτα ἐπ' ὀλίγον λιθόστρωσις
τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἐξακολουθεῖ. Κι' ἔτσι
πάλι θὰ ξαναβουτοῦμε στῆς λάσπες πρὶν
μὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐγένετο ἐφ' ὅσον δια-
κοπῇ.

Τ.Ι.Κ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς

Τηλ. 229

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

Κεφάλαιον καταβεβλ. Δρ. 48,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτελεῖται πᾶσα τραπεζικὴ ἐργασία
Ἀγοραπωλησία Συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Πιστώσεις ἐναντι Φορτωτικῶν

Πιστώσεις ἐναντι Φορτωτικῶν

Προεξοφλήσεις καὶ Εἰσπράξεις Γραμματίων

Χρηματοσικαὶ ἐντολαὶ

Πιστωτικαὶ Ἐπιστολαὶ καὶ Ἐντολαὶ πληρωμῶν

Ἑνοικίασις Χρηματοκιβωτίων

Ταμιευτήριον ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο ἑτησίως.

Καταθέσεις ὀψεως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ

ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗΣ

Μὴν ἀμελήτε ν' ἀγοράζετε καθ' ἑβδομάδα τὸ τεῦχος τοῦ
«Θησαυροῦ».

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα εἰς τὰ κιάσκια καὶ τὰ
ὑποπρακτορεῖα.

«Θησαυρός» εἶναι τὸ τελειότερον, τὸ τερπνότερον καὶ δι-
δακτικώτερον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν.

Ἐκδίδεται τακτικῶς κάθε Κυριακὴν εἰς 70 σελίδας μὲ ὕλην
καὶ εἰκόνας τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πλείους
ἐγκυκλοπαιδικὰς πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, τὰς ἐπιστή-
μας, τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὴν κίνησιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐχει ἀνταποκριτὰς καὶ ἀλληλογραφίαν τακτικῶς καθ' ἑ-
βδομάδα ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος μὲ ὅλην τὴν κοι-
νωνικὴν καὶ κοινοτικὴν κίνησιν.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ

Ο «Θησαυρός» ἔνεκα τῆς ἐπιφθορᾶς καὶ τερπνῆς ὕλης
τοῦ συνιστᾶται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τοὺς
μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Ο «Θησαυρός» παρακολουθῶν τὴν στρατιωτικὴν ζωὴν εἶ-
ναι τὸ ἀγινητόν περιοδικόν τοῦ στρατοῦ, χιλιᾶδες δὲ τευχῶν
ἀποστέλλονται εἰς τὸ Μέτωπον καὶ τὰ Νοσοκομεῖα προσφερό-
μενα ὑπὸ διαφόρων γεννησιώρων πολιτῶν διὰ τὴν ψυχαγωγίαν
τοῦ στρατιώτου, εἴτε ἀφιερύμενα εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ στρα-
τιώτου δι' ἧς ἀποστέλλονται εἰς τὴν οὐσίαν.

Ο «Θησαυρός» εἶναι τὸ ἀγαπητότατον περιοδικόν εἰς τὰς
οἰκὸς γενναῖν ὡς πάσης τάξεως.

